

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΤΟΜΟΣ
14^{ος}

ΜΗΝ
Δεκέμβριος

ΕΤΟΣ
2003

ΤΕΥΧΟΣ
143

«Τότε
Ἡρώδης
ιδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη
ὑπὸ τῶν
μάγων, ἐθυ-
μώθη λίαν,
καὶ ἀποστεί-
λας ἀνείλεν
πάντας τοὺς
παῖδας τοὺς
ἐν Βηθλεὲμ
καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς ἀπὸ
διετούς καὶ
κατωτέρω».
(Ματθ. Β' 16)

«Φωνή
ἐν Ραμᾷ
ἠκούσθη,
θρήνος καὶ
κλαυθμός
καὶ ὁδυρ-
μός πολὺς·
Ραχὴλ
κλαίονσα
τὰ τέκνα
αὐτῆς,
καὶ οὐκ
ἤθελε
παρη-
γορηθῆναι,
ὅτι οὐκ
εἰσί».
(Ματθ. Β' 18)

“ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

«... Εάν Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε κ. Ἀνδρέα καὶ Σεβασμιώτατοι κ.κ. Νικόλαε, Παχώμιε καὶ Γαλακτίων, δι' ὅλων αὐτῶν, δὲν ἔχετε σκοπὸν νὰ προκαλέσετε τὸ τρίτον σχίσμα, ὅπως τὸ 1995 ἀπήτησαν τὰ ξένα Κέντρα καὶ προεκάλεσαν οἱ «πέντε», μὲ ἐκείνην τὴν γνωστὴν προπαγάνδα περὶ δὴθεν «νεοεικονομαχίας», τώρα δὲ πάλιν τὰ ἴδια Κέντρα ἀπαιτοῦν νὰ κάνετε τὸ ἴδιο μὲ ἀφορμὴν τὸ δὴθεν «ἀμάρτυρον καὶ καινοτομίαν», ἐπιβάλλεται νὰ ἀναθεωρήσετε καὶ ἀνακαλέσετε τὰ πάντα. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσετε, ὅτι τὸ ἀδίκημα Ὑμῶν εἰς τὸ ὅποιον ἐνεπλάχτε μὲ τὰς προεξικοπηματικὰς - πατριαστικὰς ἐνεργείας τῆς 5.2.2003 καὶ ἐξῆς, εἶναι τετελεσμένον, καὶ ἐπομένως, κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν ἀποψιν, δὲν δύνασθε νὰ συνέλдете εἰς νόμιμον καὶ Κανονικὴν Σύνοδον, εἴαν προηγουμένως δὲν ἀνακαλέσετε τοιῷλάχιστον τὴν (περὶ παραιτήσεως συμπαιγνίαν) ἱεροσυλίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπράκτως προέβητε, καὶ κατόπιν νὰ θέσετε τὸ θέμα σας αὐτὸ, νὰ τὸ κρίνῃ ἡ ἀληθὴς Ἱερά Σύνοδος τῶν τριῶν - τεσσάρων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι δὲν συνεμίγησαν, ἀλλὰ καὶ ἡλεγξαν τὴν ἱεροσυλίαν σας. Ἡ τυχὸν, χωρὶς τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, «πραγματοποιήσις» καὶ τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν 25.4.2003 (π.ῆ.) δὲν θὰ εἶναι νόμιμος, καὶ ἐπομένως καὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς οὐδὲνα κύρος θὰ ἔχουν, οὐδὲν νόμιμον ἀποτέλεσμα θὰ παράγουν».

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 66/23.4.2003 Ἐγγραφοῦ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Παναρέτου).

«Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι, Ἐν κατακλείδι, καθ' ἡμᾶς τὸν ἐλάχιστον ἐν Ἐπισκόποις Μητροπολίτην Κήρυκον, πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι:

α) Τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του εἶναι νὰ ἐπιδειξέτε ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΝ, ἣ ὁποία θὰ ἐκφρασθῇ διὰ τῶν κάτωθι πράξεων σας: 1) Διὰ τῆς ἐν μετανοία ἀνακλήσεως ὡς ἀντικανονικῶν καὶ ἱεροσύλων, ὅλων ὅσων διεπράχθησαν ἀπὸ τὴν 5.2.2003 καὶ ἐντεῦθεν, αἰτούμενοι τὴν συγγνώμην ἀπὸ τὸ σκανδαλισθὲν πιστὸν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ 2) Νὰ γίνῃ καταφανὴς ἡ ἄρσις τῶν αἰτίων ποῦ ὡδήγησαν εἰς τὰ γενόμενα ἀπὸ τὴν 5.2.2003 καὶ ἐντεῦθεν, δηλαδὴ νὰ γίνῃ καταφανὴς ἡ ἀλλαγὴ πορείας σας, δηλώνοντες τὴν σαφὴ πρόθεσίν σας νὰ ἱεραρχηθῶν καὶ ἀντιμετωπισθῶν Κανονικῶς καὶ Ὁρθοδόξως ὅλα τὰ καταγγελλόμενα ἐκκρεμοῦντα θέματα Πίστεως, τὰ ὅποια κακῶς μέχρι στιγμῆς κρατᾶτε εἰς τὰ «Ἀρχεῖα»... Εἰς διαφορετικὴν περίπτωσιν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι δὲν θὰ μπορούμε νὰ ὁμιλοῦμε διὰ μετάνοια, ἀλλὰ διὰ ἀκόμῃ ἐναν εἰλιγμὸ τακτικῆς...! Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι δὲν προσβάλλεσθε διὰ τῆς μετανοίας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμμονῆς σας εἰς ὅσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Ἀντικανονικῶς, Ἱεροσύλως καὶ βλασφημῶς συνεργήσατε. Μὴν φοβούμεθα τὴν μετάνοιαν, αὕτη ἀνυψώνει καὶ σώζει...».

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν τελευταία ὑπ' ἀριθμ. 347/25.11.2003 Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου. Βλέπε εἰς τὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς «Ορθ. Πνοῆς»).

«ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαῖον ὀρθόδοξον, ἱεραποστολικόν, ἐποικοδομητικόν
καὶ ἀντιστασιακὸν περιοδικόν

Ἱδιοκτῆτης: Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς (Γ.Ο.Χ.)
Ἐκδοτής: Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος
Διευθυντής: Ἀντώνιος Μάρκου
Συντάσσεται ὑπὸ Ἑπιτροπῆς
Ἑπιμελητής ὕλης: Χρῆστος Ἐλ. Γκουτζίδης

Προαιρετικὴ εἴσια συνδρομὴ 25 ΕΥΡΩ

Διὰ συνδρομῆς - ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικὸ «ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΝΟΗ», Ἐπισκοπεῖον Ἀτ. Αἰκατερίνης,
Στρογγύλη 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπὶ Ἀττικῆς, Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2003

ΕΘΕΤΙΟΕ ΕΓΚΥΚΛΙΟΕ ΕΠΙΕΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

Τό υφ' ἡμᾶς χριστεωνυμον πλῆρωμα τῆς Μητροπόλεως
Μεσοταίας καί Λαυρεωτικῆς
τῆς Γυνεσίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς
ὑψώθητε...».

Πατέρες καί Ἀδελφοί, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Συνηθίζεται κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς, ὅπως καί κατ' αὐτὴν τὴν Μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν, καί ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι, νά λέγωμεν καί νά γράφωμεν πολλά, χωρίς ὅμως πάντοτε νά προσεγγίζωμεν πραγματικά καί ἀληθινά τό μέγα μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Πράττομεν δηλαδή, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὁποῖοι πλημμυρίζουν μέ χίλιες δυό ψευδεῖς καί ἀπατηλές «ἐορταστικές προετοιμασίες», ἤτοι στολισμούς, ψεύτικα φῶτα στούς δρόμους, βιτρίνες κλπ., καί προσπαθοῦν νά ἐπιβάλουν μιά ἀτμόσφαιρα «χριστουγέννων» ψεύτικη, ἀφοῦ ἀπό αὐτὴν τὴν ἀπατηλὴν προετοιμασίαν λείπει ἡ ἔχει κρατηθεῖ μακριά ὁ ἐνανθρωπήσας Χριστός. Ἔτσι οἱ ἄνθρωποι, τὰ σπίτια καί οἱ πόλεις εἶναι πάλιν «κλειστές» ὅπως καί τότε. Οὐδεὶς ἀνοίγει τὴν καρδίαν του, τὴν οἰκίαν του, τὴν πόλιν, νά εἰσέλθῃ ὁ Ἐνανθρωπήσας Χριστός, νά γεννηθῇ εἰς τὴν καρδίαν μας, εἰς τὴν οἰκογένειάν μας, εἰς τό ἔθνος μας. Ἀς θυμηθοῦμε τὴν νύκτα ἐκείνη τὴν Βηθλεέμ, καθ' ἣν «οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β, 7), δέν ὑπῆρχε ἓνας τόπος, μιά «γωνίτσα» νά φιλοξενηθῇ καί νά διανυκτερεύσῃ ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νά γεννήσῃ τὸν Αὐτρωτὴ τοῦ κόσμου. Καί τί ἐγένε; Ἐξω ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ εὐρέθη ἓν σπήλαιον ἓνας σταῦλος, μιά φάτνη καί ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ. Ἐκεῖ ἄνωγεν τοῦ Σπηλαίου ἔλαμψεν ὁ Ἀστὴρ, ἐκεῖ οἱ Ἄγγελοι, ἐκεῖ τό φῶς, ἐκεῖ ἡ εἰρήνη, ἐκεῖ ἡ ἀγάπη! Ἐκεῖθεν, ἀπὸ τούς Ἀγγέλους καί ὕστερα ἀπὸ τούς Ποιμένας, ἠκούσθη τό ἄγγελμα τῆς σωτηρίας.

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καί Ἀδελφοί, μετὰ 2003 χρόνια δέν ἄλλαξε τίποτε, καί σήμερον πάλιν ὁ Χριστός γεννᾶται, ἀλλὰ καί σήμερον δέν εὐρίσκει τόπον νά γεννηθῇ! Οἱ καρδιές μας παραμένουν κλειστές, τὰ σπίτια μας, ἡ κοινωνία μέσα στὴν ὁποία ζοῦμε, τὰ πάντα κλειστά στὸν ἐρχομὸ τῶν Χριστουγέννων. Δι' αὐτό εἴμαστε σκοτισμένοι καί δέν θέλομεν τό φῶς. Δι' αὐτό μᾶς λείπει ἡ Ἀλήθεια, ἡ Ἀγάπη, ἡ Εἰρήνη, πρῶτα ἡ ἐσωτερικὴ μέ τὸν ἑαυτὸν μας, καί κατόπιν μέ τὸν πλησίον μας, τούς οἰκείους μας, τούς συγγενεῖς μας, τὰ παιδιὰ μας, τὸν παπποῦ μας, τὴν γιαγιά μας! Λεῖπει ἡ εἰρήνη, ἡ ἀγάπη, τό φῶς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας καί τὴν κοινωνίαν μας. Γιορτάζουμε καί ἡμεῖς, οἱ κατ' ὄνομα ἐν πολλοῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καί δὴ Γνήσιοι, (Ἐπίσκοποι, Κληρὸς καί Λαός), χωρίς νά δεχώμεθα ἀληθινά τὸν Χριστὸ στὴν ψυχὴν μας, στὴν οἰκογένειάν μας, στὴν ἐνορία μας στὴν χριστιανικὴ Κοινότητα. Ἕνας τυπικὸς ἐκκλησιασμός, ἀπὸ συνήθεια, χωρίς καμμίαν μυστικὴν προσέγγισιν τοῦ μυστηρίου, τοῦ διαχρονικοῦ μυστηρίου τῆς Γεννήσεως, ἀκόμη καί τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, δέν ἐγγυᾶται τίποτε! Δηλαδή καί ἂν πάλιν

κατά τὰ ἐφετεινά Χριστοῦγεννα τὰ ἐορτάσωμεν «ἐπιστρέφοντες διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ», δηλαδή μέ τόν ἴδιο κοσμικόν τρόπον, ὅπως καί κάθε χρόνο, χωρίς καμμία οὐσιαστική πνευματική προσέγγισιν μέ τόν Χριστόν, τότε καί αὐτά τὰ Χριστοῦγεννα θά εἶναι χωρίς Χριστόν. Διά τοῦτο πάλιν δέν θά μᾶς ἀγγίξη καί δέν θά φωτίση τίς καρδιές μας τό φῶς τῆς ἀληθείας ἡ ἀγάπη καί ἡ Εἰρήνη τοῦ Ἐνανθρωπίσαντος, καί ἀεὶ ἐνανθρωπίζοντος διὰ καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ. Ἀλήθεια ὅποια ἀπάτη, ὅποια πλάνη μᾶς χαρακτηρίζει... ἀκόμη καί εἰς τόν ἐορτασμόν τῆς μεγίστης τῶν ἐορτῶν!

Δέν ἔχω ἄλλο μήνυμα νά σᾶς ἀπευθύνω, **Πατέρες καί Ἀδελφοί, Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά**, ἐκτός ἀπό αὐτό πού βγαίνει ἀπό τās ἀνωτέρω σκέψεις μου. Θά προσπαθῶσω μόνον ἓνα ἀκόμη νά σᾶς εἶπω, αὐτό τό ὁποῖον ἔθεσα ὡς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς ταπεινῆς μικρᾶς ἐορτίου Ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς μου. «**Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε...**»! Τί μᾶς λέγει ὁ ὕμνωδός; Νά ὑμνήσωμεν μαζί μέ τούς Ἀγγέλους τόν γεννηθέντα Χριστόν. **Δοξάσατε**, μᾶς λέγει. Δέν λέγει **δοξάσατε τόν Χριστόν πού ἐγεννήθη**, ἀλλά τόν Χριστόν ὁ ὁποῖος **συνεχῶς ΓΕΝΝΑΤΑΙ** μέσα ἀπό τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας Του. **Ἀπαντήσατε** τώρα τόν ἐρχόμενον ἐξ οὐρανῶν Θεόν Λόγον. **Ὑψώθητε τώρα**, διότι ὁ Χριστός κατέβη, ἐταπεινώθη ἀκριβῶς διὰ νά ὑψώσῃ ἡμᾶς καί νά μᾶς ἀνεβάσῃ εἰς τόν Οὐρανόν. **Αὐτό εἶναι τό κατ' ἐξοχὴν μήνυμα, ὄχι ἰδικόν μου, ἀλλά τῆς Μητρός Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον ἀπευθύνει πρὸς ὅλους μας καί πρῶτα πρὸς τούς Ἐπισκόπους!**

Ἄς ἐρωτήσωμεν ἑαυτούς: **Δοξάζομεν** ἐν ἀληθείᾳ καί δικαιοσύνῃ τόν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος συνεχῶς γεννᾶται σέ κάθε θεία λειτουργία, καί θέλει νά μᾶς προσλάβῃ ὅλους εἰς τό Πανάγιον Σῶμα Του, καί τούς Ἐπισκόπους, καί τούς Πρεσβυτέρους καί τοὺς Διακόνους καί τούς Μοναχοὺς καί τούς Λαϊκοὺς; **Δοξάζομεν** τόν Χριστόν τόν συνεχῶς κατερχόμενον καί μένοντα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; Τόν **ὑπαντῶμεν** μέσα ἀπό τὴν ταπεινώσιν, τὴν προσευχὴν, τὴν ἀληθῆ λατρείαν, καί μέσα ἀπό τὴν ὅσον εἶναι δυνατόν ἀξίαν μυστηριακὴν ζωὴν καί ἐξαιρέτως διὰ τῆς μετοχῆς μας εἰς τό Ἅγιον Ποτήριον. Ἐκεῖ, **Πατέρες καί Ἀδελφοί, ὑπαντῶμεν**, δηλαδή συναντῶμεθα μέ τόν Χριστόν, ἐκεῖ ἐνανθρωπίζει χωριστά διὰ τόν καθένα μας καί δι' ὅλους. **Ὑψώθημεν**, δηλαδή ὑπετάξαμε τό θέλημά μας στό ἅγιον θέλημα του, ταπεινωθήκαμε, διὰ νά μᾶς ὑψώσῃ ἀπό τόν χαμαιζήλον βίον εἰς τόν οὐράνιον καί ἀγγελικόν; Εὐκόλον νά δώσωμεν ὁ καθένας μας τὴν ἀπάντησιν ἐξετάζοντες ἂν τὴν Ἀλήθεια, **πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός**, τὴν ἔχομεν δεχθεῖ καί τὴν κρατῶμεν. **Ἐξετάζοντες ἂν ἐφωτίσθημεν ἀπὸ τό ἀληθινόν Φῶς. Ἄν ἐδέχθημεν τόν λόγον του εἰς τὴν καρδιά μας. Ἄν ἡ εἰρήνη, ἡ ἀληθὴς εἰρήνη, πού πάλιν εἶναι ὁ Χριστός ὑπάρχει μέσα μας, ὅπως καί ἡ ἀγάπη καί ἡ ταπεινότης, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐχάρισε γεννηθεὶς ὄχι εἰς παλάτια, ἀλλὰ εἰς τό ταπεινόν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ;**

Αὐτό τό ταπεινόν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, τό ὁποῖον διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του ἐγίνε καί αὐτό διαχρονικόν, μᾶς καλεῖ ὄχι μόνον σήμερον, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστοῦγεννῶν, ἀλλὰ πάντοτε καί καθημερινῶς, νά τόν δοξάζουμε διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς μας, νά τόν ὑπαντῶμεν διὰ τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος, διὰ νά μᾶς ὑψώσῃ διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. ΑΜΗΝ.

Διάπυρος, πρὸς κύριον εὐχέτης

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

ΟΛΗΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 2.6.2003 ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑΙ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής κ. ΚΗΡΥΚΟΥ

(Μέρος 1ον)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

‘Αρνεΐται καί βλασφημεῖ

‘Ο Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαος, κατά τό 1974 μηνυθεῖς ὑπό τοῦ Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου Πειραιῶς Χρυσοστόμου Ταβλαδουράκη «ἐπί ἀντιποιεῖ ἀσκήσεως ὑπηρεσίας λειτουργοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας», ἀπηλλάγη τῆς ποινικῆς διώξεως διά τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 54 τοῦ 1976 «Ἀπαλλακτικοῦ Βουλεύματος» τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς, διότι, κατά τό διατακτικόν τοῦ ἐν λόγω Βουλεύματος, οὗτος, κατόπιν τῆς κατά τό 1971 δῆθεν χειροθεσίας ἐπὶ σχισματικόν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασπορᾶς, ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ὡς Κανονικός Μητροπολίτης Πειραιῶς! Ἐπίσης, κατά τό ἴδιον διατακτικόν ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος, «ἐξηλθεν ἀπὸ τό «σχίσμα», τό ὁποῖον εἶχε προκαλέσει τό 1937 ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος», ἀποσχισθεῖς ἀπὸ τὴν Σύνοδο τοῦ πρώην Φλωρίνης»! κλπ. Δηλαδή ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος, πάντοτε κατά τό ὑπ’ ἀριθμ. 54/76 Ἀπαλλακτικόν του Βούλευμα, ἀπηλλάγη τό 1976 τῆς ποινικῆς διώξεως, διότι παρεδέχθη γυνῇ τῇ κεφαλῇ, ὅτι πρὶν τό 1971 ἀφ’ ἐνός ἦτο σχισματικός, καί ἀφ’ ἑτέρου εἶχεν ἄκυρον τὴν Ἱεροσύνην, κατόπιν δέ καί τὴν Ἀρχιερωσύνην, καί ὅτι κατά τό 1971 «ἀπεκατεστάθη ἡ ἄνομος χειροτονία του ὡς μυστήριον διὰ τῆς χειροθεσίας»! Ἐπομένως, ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος μέ τό ὡς ἄνω «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα», προκειμένου νά μὴν διωχθῇ ἀλλὰ νά ἀθωωθῇ καί τύχη τῆς ἀναγνωρίσεως, ρητῶς καί σαφῶς ἀρνεῖται καί τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, (τὴν ὁποῖαν δέχεται ὡς μίαν «β’ Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποῖαν τό 1937 ἱδρυσεν ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος), καί τὴν γνησίαν καί ἀδιάκοπον Ἀποστολικὴν του Διαδοχὴν! Αὕτῃ εἶναι ἡ μεγίστη βλασφημία καί πτῶσις τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, ἡ ὁποία ξεπερνᾷ καί ἐκείνην τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου.⁽¹⁾ Ἐπομένως ἔτσι κατανοεῖται καί τό ὅτι δέν ἐδίστασε νά φθάσῃ καί εἰς τό σημεῖον νά διαδραματίσῃ, μετὰ τοῦ Μακ/του Ἀρχιεπισκόπου κ.

(1) Εἰς τό προηγούμενον τεῦχος τῆς «Ο.Π.» καί ἐν σελίδι 446 μεταξύ ἄλλων ἐσημείωνε καί τὰ ἐξῆς σχετικά: «Εἰς τὴν προσπάθειάν του ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος νά ἀποδείξῃ ὅτι «δέν ἀπεδέχθη ποτέ τό Βούλευμα», ἔφερε εἰς φῶς τό ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1975 Ὑπόμνημά του πρὸς τὸν Ἀνακριτὴν τοῦ Δ’ Τμήματος Πειραιῶς, εἰς τό ὁποῖον ἂν καί δέν ἐπικαλεῖται εὐθὺς τὴν λεγομένην «χειροθεσίαν», λέγει ὅμως εἰς τό τέλος ὅτι «ἐπειδὴ ἀναφέρομαι ὡσαύτως εἰς τό ἀπὸ 28.10.1974, ὑποβληθέν Ὑπόμνημά μου πρὸς τὸν κ. Πταισματοδίκην Ἀθηνῶν, ὅπερ καί αὐτὸς ἐπικαλοῦμαι...». Διὰ δέν μᾶς γνωστοποιεῖ λοιπὸν καί τό ἀπὸ 28.10.1974 Ὑπόμνημά του καί γενικώτερα τὸν σχετικὸ φάκελλο; ΠΩΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΙΧΕΝ ΥΠ’ ΟΨΙΝ ΤΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ «ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ» ΤΟΥ 1971, ἂν ὁ ΙΔΙΟΣ ὁ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΔΕΝ

Ἀνδρέου, καί τό βδέλυγμα τῆς συμπαιγνίας περί παραιτήσεως μετά συναλλαγῆς, ἦτοι πνευματικῆς Σιμωνίας, καί νά ἐπικαθῇ ὡς μοιχός εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον.

Τοῦ βλασφήμου περιεχομένου αὐτοῦ τοῦ «Ἀπαλλακτικοῦ Βουλεύματος» ἡμεῖς οὐδέποτε ἐλάβομεν γνῶσιν, διότι ὁ Σεβ/τος Πειραιῶς ποτέ δέν μᾶς τό ἀπεκάλυπεν. Γνῶσιν αὐτοῦ ἐλάβομεν μόλις τό 1998, ὅταν τό εἶδομεν δημοσιευμένον εἰς τόν 10ον Τόμον τῶν «ΠΑΤΡΙΩΝ». ⁽²⁾ Μέχρι τότε τό μόνον τό ὁποῖον ἐγνωνρίζαμε ἐξ ἀκοῆς, ἦτο ἡ καύχησις τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου: «Ἡθωώθημεν πανηγυρικῶς» καί «ὁ Εἰσαγγελεὺς μόλις ἤκουσε τήν ἀπολογίαν μου μέ συνεχάρη!». Παρά ταῦτα μετά τό 1998 συστηματικῶς ψεύδεται καί ὑποκρίνεται ὅτι δῆθεν ποτέ δέν ἐδέχθη αὐτό τό «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα»!... Τόν ἴδιον ψευδῆ ἰσχυρισμόν δηλώνουν καί ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας καί οἱ συμπορευόμενοι μετ' αὐτῶν Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ἦτοι ὁ Ἀργολίδος Παχώμιος, ὁ Περιστερίου Γαλακτίων καί ὁ Διαυλείας Ἀνδρέας, οἱ ὁποῖοι ὅμως καί σήμερον, ἐνῶ ὑποκριτικῶς ὑπερθεματίζουν δηλώνοντες ὅτι δέν τό ἐδέχθησαν ποτέ, ὅμως ἀπό κοινοῦ ὅλοι τῶν, ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ τήν Κανονικήν καί Ὁμολογιακὴν ἐπίσημον ἀντιμετώπισίν του καί τήν ἐπίδειξιν στοιχειώδους συνεπειᾶς! ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ νά ἐπιληφθοῦν καί ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων, τά ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μέ τήν Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν καί τήν προσβάλλουν! Πέραν τούτων, αὐτό τό Βούλευμα ἐχρησιμοποιήθη καί χρησιμοποιεῖται ὡς ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ (Νομολογία), διὰ τήν ἀναγνώρισιν τῶν παλαιομερολογιτῶν εἰς τὰς μεταγενεστέρας δικαστικὰς ποινικὰς καί ἀστικὰς ὑποθέσεις, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ καί οἱ ΦΛΩΡΙΝΙΚΟΙ καί ἀπαιτοῦν τήν ἔνωσιν «ἐδῶ καί τώρα», διότι, ὅπως ρητῶς δηλώνουν, ἔχουμε τήν «ίδίαν Ἀποστολικήν Διαδοχήν ἀπό τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς». Δηλαδή δυνάμει καί ἐνεργείᾳ αὐτοῦ τοῦ Βουλεύματος, «κερδίζονται» δικαστικαὶ ὑποθέσεις τόσον ὑλικῆς φύσεως καί μὴ διώξεως, ὅσον καί «ἀναγνωρίσεως» μέ ἀντάλλαγμα ὅμως τήν ἄρνησιν καί προδοσίαν καί τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς!

ΤΑ ΕΠΕΚΑΛΕΣΘΗ, ΩΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΩΣ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ!... Διὰτὶ σήμερα ὁ ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπος, ἐν ἀντιθέσει μέ τήν ἄλλοτε καλὴν στάσιν του ἠνωχλήθη καί τόσον ἐχολώθη ἐκ τῆς ἀναφορᾶς μας εἰς τόν Παλαιομερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν ἀπὸ τήν δεκαετίαν τοῦ 1970, καί συγκεκριμένως εἰς τό ρόλον ἄλλου Ἀρχιερέως τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Πῶς ἐτόλμησεν νά ὑποβάλλῃ τήν ὑπ' ἀριθμ. 1100/2.4.2000 καταγγελίαν του κατὰ τοῦ ὑποφαινομένου καί κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 104/29.2.2000 ἱστορικῆς καί θεολογικῆς σχετικῆς μελέτης μας ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΠΑΛΑΙΟΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ»; Ταῦτα σημειωτέον συμβαίνουν παραλλήλως καί μέ τὰς ἀντιδράσεις τῶν κ.κ. Δημ. Κάτσουρα καί τοῦ Φλωρινίου Καλλινίκου Σαραντοπούλου γενικῶς μέ τήν στάσιν μας ἔναντι τοῦ Παλ. Οἰκ. καί συγκεκριμένα διὰ τήν στάσιν μας ἔναντι τῶν ἰδίων βλαφημιῶν τοῦ Κορινθίας Καλλίστου!!! Εἶναι ἰδιαίτερος χαρακτηριστικὴ τῶν φρονημάτων καί τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον διαδραματίζει ὁ κ. Κάτσουρας, ἡ οὕτως εἰπεῖν «ἀπειλητικὴ προειδοποίησις» του ὅτι «θὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν Θεόν»; διότι εἰς τήν προαναφερθεῖσαν μελέτη μας, ἐδημοσιεύσαμε τήν ἀπὸ 25.4.1977 ἀνοικτὴν ἐπιστολήν μας πρὸς τὸν βλάσφημον Κορινθίας Καλλίστον!! Τοῦτο δὲ συνέβη μέ τήν παράλληλον ὁμοίαν «σύστασιν» τοῦ γνωστοῦ θύτου τοῦ Καλλίστου ἦτοι τοῦ κ. Καλλινίκου Σαραντοπούλου, «νά ὑπάγωμεν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Καλλίστου νά τοῦ ζητήσωμεν συγγνώμην»!! Βεβαίως οἱ ὑπέρμαχοι τῆς «χειροθεσίας», οἱ δόλιοι ἐγκάθετοι ἐπιδεικνύουν «συνέπεια» εἰς τήν προώθησιν τῆς προδοσίας, ἦτοι τοῦ Παλαιομερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ!... (Βλέπετε ἀναλυτικῶς εἰς τό πόνημά μας «Ἔργα καί ἡμέραι τοῦ Παλαιομερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως προκύπτουν ἀπὸ ἀδιάψευστες πηγές» Ἀθῆναι 2001).

(2) Ἐκδόσις τοῦ ἀποθανόντος Καλλιῶτις Γιαννακοπουλοῦ, Πειραιεύς 1994.

Ἀθλῖαι ὑστεροβουλῖαι καὶ ἰδιοτέλειαι

Ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεὺς, (ἂν, μετὰ ταῦτα, μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται καὶ νὰ θεωρῇται Ὁρθόδοξος Ἀρχιερεὺς), κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1991-1995 ἀνῆκε καὶ οὐσία ἡγεῖτο εἰς τὰ σκάνδαλα περὶ «νεοεικονομαχίας» τοῦ κινήματος τῶν «πέντε». Μόλις δὲ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ὑστεροβούλως καὶ ἰδιοτελῶς, ἀπεκόπη ἐκ τῆς ομάδος τῶν «πέντε» καὶ ἐπλαισίωσε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἀνδρέα, τὸν ὁποῖον (πάντα κατὰ τὸν ἴδιον τὸν Πειραιῶς) οἱ πέντε ἤθελαν νὰ τὸν ρίξουν», καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπεχωρίσθη καὶ ἔσπευσε νὰ στηρίξῃ τὸν Μακαριώτατον! Ἐν προκειμένῳ ὅμως τὰ πάντα συνηγοροῦν ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶχεν ὑστεροβουλίαν, ἀφ' ἐνός νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν «πέντε» ἐκ τῶν ἔσω, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν κατάλληλη στιγμὴ νὰ τὸν ἐκβιάσῃ καὶ νὰ τὸν ρίξῃ ὁ ἴδιος. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀποψὶν μας συνηγορεῖ ἰσχυρότατα τὸ γεγονὸς, ὅτι ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του προέβη εἰς σειρὰν νέων σκανδάλων, ἥτοι ψευδῶν Καταγγελιῶν κατὰ παντός, ἀκόμη καὶ κατὰ τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, ἐπὶ δῆθεν «νεοεικονομαχία».⁽³⁾ Τελικῶς οἱ ἀδελφοὶ Τσακίρογλου καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Δημ. Κάτσουρας, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 1999, προσεταιρίσθησαν τὸν Σεβ. κ. Νικόλαο καὶ τὸν μετεχειρίσθησαν διὰ τὴν προώθησιν τῶν σχεδίων τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἔτσι ἐπέισθη καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας, ὅτι πρέπει κάθε ὀρθόδοξος Κληρικὸς ἢ λαϊκός, ὁ ὁποῖος δὲν συσχηματίζεται μαζί τους καὶ ἀντιλέγει εἰς τὸν Παλαιοημερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν, ἢ νὰ λυγίσῃ καὶ νὰ ὑποταχθῇ συμπορευόμενος εἰς τὰ προδοτικὰ σχέδιά των, ἢ νὰ διωχθῇ καὶ νὰ ἀπομονωθῇ ἀκόμη καὶ μὲ τὸν πιὸ αἰσχρὸν καὶ ἀνῆθικον τρόπον. Ἔτσι, καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη, κατελύθη ἡ Κανονικὴ Τάξις καὶ ὁ Συνοδικὸς θεσμός καὶ ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, διεπράχθησαν ἐγκλήματα καὶ κατ' ἐξακολούθησιν σκευωρίαι κατὰ πάντων τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὰ καταχθόνια σχέδιά τους. Ἐξέλιξις αὐτῶν τῶν σχεδίων εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ «πέντε» σχισματοαιρετικοὶ ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας αἵρετικοί, ἤδη ἤρχισαν νὰ ὑφαρπάζουν, τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς, ἐνῶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ἀγωνιστάς, εἰς τὰ πλάισια τῆς περιθωριοποιήσεως των, ἀφῆρσαν κάθε ἰδιότητα καὶ διακονία Ἐκκλησιαστικὴν. Τέλος, προκειμένου νὰ προωθῇ-σουν καὶ ὀλοκληρώσουν τὰ σχέδιά των, ὅλως ἱεροσύλως, παρητήθη καὶ ὁ Μακαριώτατος ὑπὲρ τοῦ Πειραιῶς κ. Νικολάου, μὲ ἀντάλλαγμα ὁ δεῦτερος νὰ προβῇ εἰς συγκεκριμένας χειροτονίας Κληρικῶν εἰς Ἐπισκόπους, εἰς τὴν διώξιν τῆς ἐλαχιστοτήτός μας, καὶ ὑφαρπαγὴν τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν κατ' ἀρχὴν τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ κατοπιν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν^(*) καὶ κάθε ἄλλου ἀνὰ τὸ πανελλήνιον Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ὥστε οἱ ὀρθόδοξοι νὰ μείνουν καὶ χωρὶς Ναοὺς!

(3) Ἰδιαιτέρως ὁ κατὰ Μαῖον 1999 ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Πειραιῶς βάρβαρος ἐκβιασμός τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, ὅτι θὰ τὸν κηρύξῃ δημοσίως «εἰκονομάχον», διότι καλύπτει «εἰκονομάχους», ἢ θὰ διακόψῃ τὴν κοινωνία, θὰ ἀνακηρυχθῇ «αὐτόνομος», καὶ θὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰ πάντα... (Ἀραγε ποῖα ἐννοεῖ!). Αὐτά, προφανῶς, συνέβαλον ὥστε, ὁ Μακ/τος, ἀπὸ τὸ 1999, ὅχι ἁπλῶς συνέπραξε μετὰ τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπανειλημμένως ἐσκευώρῃσαν ἀπὸ κοινοῦ, καὶ τελικὰ συνεφώνησαν (ἐν γνώσει καὶ τῶν τριῶν ἄλλων Ἀρχιερέων Παχωμίου, Γαλακτίωνος καὶ Ἀνδρέου), καὶ ἐπραγματοποίησαν καὶ τὴν βδελυκτὴν ὡς Ἀντικανονικὴν καὶ βλάσφημον Συμφωνισκὴν συμπαιγνίαν περὶ παραιτήσεως! Δηλαδή τὸ δεύτερον τοῦτο κίνημα εἶναι πολὺ χειρότερον, ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν «πέντε», διότι οἱ ἐνεργήσαντες καὶ συνεχίζοντες αὐτὸ εἶναι ὑποκριτικώτεροι, ἀλλὰ καὶ ἀποβαίνουν στυγνώτεροι διώκται τῆς Ἐκκλησίας.

(*) Ἀφοῦ ἡ προηγηθεῖσα ἀήθης συνωμοσία, κατὰ Νοέμβριον 2002, ἀπέτυχεν. Βλέπε ἀναλυτικῶς εἰς τὸν 13ον Τόμο τῆς «Ο.Π.», τεύχος Δεκεμβρίου 2002.

Τί εὐχές διαβάσατε Μακαριώτατε τό 1971;

Εἰς τό παρόν κατελέγχονται αἱ μετά τήν 2.6.2003 παράνομοι καί ἀντικανον.καί ἐνέργειαι τοῦ Πειραιῶς κ. Νικολάου ὡς «ψευδοαρχιεπισκόπου», τόν ὁποῖον ὅμως, ἐκτός ἀπό τούς ἐγκαθέτους τῶν ξένων Κέντρων, καλύπτει, εὐνοεῖ καί προωθεῖ ὁ ὡς χείρων αὐτοῦ προκύπτων Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας! Πρώτη ἡ Μακαριότης του τελεῖ ἐν βαρυτάτῃ ὑποδικία, τόσον διά τήν ιεροσύλον συμπαιγνίαν του περί παραιτήσεως, ὅσον καί διά τόν γενικώτερον σάλλον, τόν ὁποῖον προεκάλεσεν εἰς τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καταργήσας τήν Κανονικήν Τάξιν καί τόν θεσμόν τῆς Συνόδου. Ὅσον ἀφορᾷ τόν Μακαριώτατον τίθεται τό ἐρώτημα: Πῶς καί διατί ὄχι ἀπλῶς ἡρνήθη πιστούς καί τιμίους, ἐπί πολλάς συναπτάς δεκαετίας συνεργάτας του, ἀλλά τούς ἐπεβουλεύθη καί τούς ἐπιβουλεύεται, τούς ἐδίωξεν καί τούς καταδιώκει, ἐνῶ ὑποκρίνεται τόν δῆθεν ἀδικούμενον καί συκοφαντούμενον! Τίθεται οὐσιαστικώτερον τό ἐρώτημα: Διατί ἐφυγάδευσε τήν ἀγάπην, τήν εἰρήνην, καί ἐφίμωσεν τήν Ὁμολογίαν καί τήν μαρτυρίαν τῆς Ἐκκλησίας, διατί αὕτη ἡ ἀλλοίωσις καί ἀλλοτριώσις του; Διά ποίας κατά τῆς Ἐκκλησίας παραλείψεις, προδοσίας, παραχωρεῖ ὁ Θεός τοιοῦτον φαινόμενον;... Αὐτός γνωρίζει... ὡστόσο ὅμως ὀφείλει, χωρίς καμμίαν ἀναβολήν, νά ξεκαθαρίσῃ τό θέμα τοῦ 1971 διότι ἂν, ὁ μή γένοιτο, ἀπέλθῃ τοῦ κόσμου τούτου μέ ἀπροσδιόριστον τό «λάθος» του, τό ὁποῖον τήν 5.2.2003 σαφῶς ἐδήλωσεν, ἀλλά δέν τό προσδιώρισεν οὔτε τό ἔθεσεν ὑπό τήν κρίσιν τῆς Ἐκκλησίας, τότε δέν θά ἔχῃ λόγον νά ἀπολογηθῇ καί ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ, ὁ Ὅποιος παρέτεινεν καί παρατείνει τήν ζωή του (διανύει τό 89ον ἔτος) ἀκριβῶς διότι περιμένει νά διορθώσῃ...⁽⁴⁾ Ὁφείλει, (τό λέμε καί τό γράφομε ἄλλη μία φορά), νά ΔΗΛΩΣῃ «ποῖον λάθος ἔκαμε τό 1971 εἰς τό θέμα αὐτό» τῆς λεγομένης «χειροθεσίας» ἐν Ἑλλάδι. Συγκεκριμένα εἶναι ὑποχρεωμένος νά ὁμολογήσῃ σαφῶς τί καί πῶς ἀκριβῶς ἐδέχθῃ τό 1971 καί κατόπιν ἐνήργησε, ὅσον ἀφορᾷ τήν λεγομένην «χειροθεσίαν»; Τήν ἐδέχθῃ καί ἐν συνεχείᾳ τήν ἐφήρμοσεν ὡς τυπικήν ἐξωτερικήν πρᾶξιν, ἡ ὁποία κατά τήν παγίαν καί ἀρχῆθεν ὁμολογίαν του, δέν ἔθιξε τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, ἢ ἄλλως πως; Εἶναι ὑποχρεωμένος, διά νά μή καταδικασθῇ καί ἐπὶ ἐκκλησιαστικῇ πνευματικῇ ἀπάτῃ, νά δηλώσῃ ἀπεριφράστως, ποῖον τό τυπικόν μέρος τό ὁποῖον ἐφήρμοσεν ἐπὶ τῆς λεγομένης «χειροθεσίας», καί ποίαν συγχωρητικήν εὐχήν ἀνέγνωσε, καί ὑπό ποίαν ἐννοίαν ἐπέθεσε τήν χεῖράν του; Αὐτό ἐννοεῖται ὅτι ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΙΣΧΥΕΙ καί διά τόν Σεβ. κ. Κιτίου κ. Ἐπιφάνιον, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένως κατὰ τό τελευταῖον χρονικόν διάστημα προκληθεῖς σιωπᾷ! Ἀς μὴν αὐταπατάται κανεῖς, διότι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἡ «σιωπῇ» εἶναι ἡ πιό τρανὴ ἀπάντησις... Ὡστόσο δι' ἄλλην μίαν φοράν παρακαλεῖται καί προκαλεῖται νά δηλώσῃ καί ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνης.ος: Ἐρμάνει εἰς τήν ἀρχῆθεν καλήν Ὁμολογίαν του, τήν ὁποίαν ἐπανειλημμένως διετύπωσεν ἡ δι' αὐτῆς τῆς σιωπῆς ἀφήνῃ νά περάσῃ τό νέο κῦμα προπαγάνδας τῶν Φλωρινιώκων, τοῦ κ. Βασ. Σακκά, τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα καί πλείστων ὅσων ἄλλων, καθ' ἣν τό 1971 ἐδέχθῃ χειροθεσίαν ὡς ἐπὶ σχισματικοῦ καί αὐτήν ἐπεχείρησε καί ἐν Ἑλλάδι; Διά τόν λόγον αὐτόν εἴμεθα ἀναγκασμένοι νά συνεχίσωμεν τήν δημοσίαν πληροφόρησιν διά νά μὴν εὐρεθῇ ἔστω καί ἓνας ὁ ὁποῖος νά μᾶς καταλογίσῃ εὐθύνας ὅτι ἐσιωπήσαμεν καί

(4) Φοβερόν καί νά τό διανοῇται, κανεῖς διότι ποῖον ρόλον ἔπαιξεν ἐπὶ 33 χρόνια; Πῶς καθήρσεν τόν Κάλλιστον, ἐνῶ δέν καθήρσεν τόν κ. Νικολάον, δέν καθήρσεν τοὺς πέντε, καμαρώνει τό Ἀπαλλακτικόν βούλευμα, παραιτεῖται ιεροσύλως... ὑποκρίνεται, ἀρνεῖται τήν ὁμολογίαν, σκοτώνει τήν ἀγάπην, κατακερματίζει τήν ἐνότητα... καί τελικὰ ἀναπαύεται εἰς τήν «ἀγιότητά» του;

δέν ἐκηρύξαμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ παρένθεσις ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ ἐκρίθη ἀπαραίτητος διότι τὸ κινδυνευόμενον εἶναι ἡ ΠΙΣΤΙΣ καὶ ἰδοῦ.

Ὅταν πρὸ τριῶν – τεσσάρων ἐτῶν ἠρωτήσαμεν τὸν Μακαριώτατον, «τί εὐχές διαβάσατε Μακαριώτατε τὸ 1971», ἡ ἀπάντησίς του ἦτο: «Δέν ἐνθυμούμαι», καὶ μέ ἕνα ἀπωθητικό τρόπο πού ἐδειχνε ὅτι πειράχθηκε, συνεπλήρωσεν: «Τί τὰ θέλεις τώρα αὐτά...»; Ἐσχάτως ὅμως ὁ Σεβασμιώτατος Περιστερίου κ. Γαλακτίων, πληροφοροεῖ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι: «Ἦμουν τότε Ἱερομόναχος, καὶ τὴν ὥρα πού διάβαζε ὁ Μακαριώτατος τίς εὐχές τῆς χειροτονίας, ἐγὼ κρατοῦσα τὸ Ἀρχιερατικόν, ἐνῶ ἄλλοι κρατοῦσαν τὸ Εὐαγγέλιο ἀνοιχτό πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν Ἀρχιερέων! Ἐν συνεχείᾳ, ὅταν εἰς πρόσφατον τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μας τοῦ ἐξήτησα τὸν λόγον διὰ τὰς ὀψίμους «πληροφορίας» του, ἐπανέλαβεν τὰ ἴδια καὶ εἰς ἐμέ, ἐνῶ ὅταν παρετήρησα, ὅτι αὐτὰ διὰ πρώτην φορὰν τὰ δηλώνει, μοί εἶπεν: «Ὅχι τὰ ἔχω πεῖ πολλές φορές». Καὶ ὅταν πάλιν κατὰπληκτος τὸν ἐρώτησα: «Πῶς ἀντέδρασε, ὅταν εἶδε πῶς διάβαζε τίς εὐχές τῆς χειροτονίας, μοί εἶπεν: «...τούς εἶπα, ὅτι σήμερα ρίξατε μιά βόμβα χειρότερη ἀπὸ τῆς Χιροσίμα». Κατόπιν τούτων, ἀπὸ τὸν Σεβ. κ. Γαλακτίωνα ἐζητήσαμεν τὰς ἀνωτέρω προφορικὰς καὶ ἀπὸ τηλεφώνου δηλώσεις του νὰ τὰς καταθέσῃ ἐγγράφως, ἀλλὰ τὸ ἠρνήθη καὶ προσέθεσεν: «Ὅχι δέν μπορῶ νὰ τὰ ὑπογράψω... δέν πρόσεξε τί εὐχές διάβασε, δέν ἐνθυμούμαι καλά! Καὶ μέ ἐρώτησε μέ νόημα: «Μέσα στό Ἀρχιερατικὸ δέν εἶναι καταχωρημένη καὶ ἡ συγχωρητικὴ εὐχή; Μπορεῖ νὰ διάβαζε αὐτὴν τὴν εὐχή, ἀφοῦ ἄλλωστε ὅπως τὸ δήλωσαν, ἡ χειροθεσία εἶχε τὴν ἐννοια τῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς»!!! Ἐπειδὴ δέν θεωροῦμεν σοβαρὰν αὐτὴ τὴν συμπεριφορὰ καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δέν χωρεῖ οὐδεμία συγκατάβασις, ὅπως ἤδη καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐτονίσθη, τόσον ὁ Σεβ/τος Γαλακτίων ὅσον καὶ κάθε ἄλλος Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ καὶ οἱ τυχόν παρευρεθέντες Κληρικοὶ ὀφείλουν νὰ σοβαρευθοῦν καὶ λαμβάνοντες τὰς τεραστίας εὐθύνας των, νὰ δηλώσουν μέ εἰλικρίνεια ὅ,τι γνωρίζουν. Τί τέλος πάντων διαβάστηκε καὶ ποία ἡ συνειδησίς των. Ἄν σιωπήσουν καὶ ἀφήσουν νὰ αἰωροῦνται τοιαῦται βλάσφημοι θεωρίαι, τότε οἱ ἴδιοι ἐαυτοὺς καταδικάζουν καὶ πίπτουν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θά κριθοῦν ὡς ἀρνηταί, βλάσφημοι κατὰ τῆς παρακαταθήκης τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς.^(*) Ἀνεφέρθησαν ταῦτα καὶ διὰ τὸν λόγον νὰ κατανοήσης, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ὅτι οὔτε «φαντασιόπληκτοι» εἴμεθα, οὔτε διὰ προσωπικὰ ἢ δειτε-ρεύοντα θέματα ἀγωνιζόμεθα. Τώρα εὐκολώτερον θά κατανοήσετε ὅχι μόνον, διατί ὑποκρίνονται καὶ δέν ἐπιλαμβάνονται τοῦ 54/76 Ἀπαλλακτικοῦ Βουλεύματος καὶ ὅλων τῶν συναφῶν θεμάτων πίστεως. Ἔτσι ἀσφαλέστερον κατανοῇ κανεὶς καὶ τὴν Ἱερόσυλον συμπαγινίαν περὶ παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπὲρ τοῦ Πειραιῶς κ. Νικολάου, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖ ὁ τελευταῖος καὶ ποιοῦμεν λόγον εἰς τὴν συνέχειαν.

(*) Ἄν χρειασθῇ, θά παρουσιάσωμεν καὶ ἄλλον Ἱεράρχον μας παρομοίας βλασφημίας (γραπτὰς ἀπὸ τὸ 1974), τὰς ὁποίας μόλις προσφάτως μᾶς ἐκοινοποίησεν!... Αὐτοὶ οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς καλοῦνται νὰ ἀπολογηθοῦν ἐνώπιον τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας πῶς κατὰ καιρούς, π.χ. τὸ 1981, ἐδήλωναν καὶ ὑπέγραφαν τὴν ἀπ' ἀρχῆς καλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τοῦ θέματος τῆς «χειροθεσίας»...

ΑΝΤΙΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.

Ὁ ιερόσυλος κατά τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς κ. Νικόλαος ἀλλά καί καταλυτῆς τῆς Κανονικῆς Τάξεως, ὡς μοιχειπιβάτης εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν συνεχίζει τά ἐγκλήματα του. Ὑπό τήν στήριξιν τοῦ πρώτου ἐνόχου, ἦτοι τοῦ Μ. Ἀρχ/που κ. Ἀνδρέου καί τῆς λοιπῆς Ἐπισκοπικῆς φατριαστικῆς καί προδοτικῆς ομάδος, μετὰ ἀπό ἐκεῖνο τό ιερόσυλον «θέατρον» τῆς ἐνθρονισέως του κατά τήν 2.6.2003, προβαίνει εἰς τήν κάτωθι πρόσκλησιν προκειμένου νά συγκαλέσῃ τήν Ἱ. Σύνοδον, καί οὕτω πως ἀναγνωρισθῇ ὡς «νέος Ἀρχιεπίσκοπος». Παραθέτομεν αὐτοῦσιον τό ἐν λόγῳ ἄκυρον, ἀλλά καί προκλητικόν «χαρτίον» διά λόγους πρῶτα ἱστορικούς, καί διότι ἀκολουθεῖ ἀπάντησις.

«Ἀρ. Πρωτ. 3196

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Αὐγούστου 2003 ἐκ. ἡμ.

**Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς,
μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος**

ΘΕΜΑ: Πρόσκλησις διὰ τήν τακτικὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 2003 (ἐκ. ἡμ.).

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, εὐλογεῖτε.

Διὰ τῆς παρουσίας καλεῖσθε νά συμμετάσχητε εἰς τήν τακτικὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τήν 17ην Σεπτεμβρίου 2003 (ἐκ. ἡμ.), ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 9.00 πρωινήν εἰς τὴν συνήθη αἴθουσαν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Γενευματικόν Κέντρον (Μ. Μπότσαρη 8, Περιστέρι - Ἀθήναι).

Ὡς θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁρίζονται τά κάτωθι:

1. Λειτουργία τῆς Ἐνδημούσης Ἱ. Συνόδου, (ἀνασυγκρότησις, μέλη, χρόνος Συνεδριάσεως κλπ.). - 2. Τοποτηρησίαι καί λοιπές διοικητικῆς - ποιμαντικῆς ἀρμοδιότητες καί ἀνάγκαι ἀνά τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικόν. - 3. Ἀνασυγκρότησις Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων. - 4. Τέλειαις Ἁγίου Μύρου, (μελέτη θεμάτων - προετοιμασία). - 5. Ἐκδοσις τοῦ Ἡμεροδείκτου 2004. - 6. Ἡ ἐμμονή εἰς τήν ὑποστήριξιν τῆς καινοτομίας περὶ τῆς κοινωνίας τῶν τριῶν βείων Προσώπων ὡς τῆς πρώτης ἀνάρχου Ἐκκλησίας ἐκ μέρους Κληρικῶν καί λαϊκῶν. - 7. Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχῇ τινῶν Ἀρχιερέων, μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐκ τῶν Συνεδριάσεων αὐτῆς καί αἱ αἰτίαι αὐτῶν. - 8. Ποιμαντικῆς φύσεως θέματα ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχ/πῆς Αὐστραλίας. - 9. Θέματα ἀφορῶντα τά οἰκονομικά τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καί ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προταθεῖ ὡς θέμα ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων, τά ὅποια θά τεθοῦν εἰς τήν κανονικὴν σειράν.

Λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ καί τῆς σπουδαιότητος τῶν συζητηθησομένων θεμάτων προβλέπεται ἡ συνέχισις^(*) τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί κατά τήν ἐπομένην ἡμέραν (ἀπὸ τῆς ἐνάξεως) τήν 18ην Σεπτεμβρίου 2003 (ἐκ. ἡμ.) τήν ἴδιαν ὥραν. Τήν πρώτην ἡμέραν τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θά προηγηθῇ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῇ τάξει Ἀρχιερέως εἰς τό Συνοδικόν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ἡ παρουσία ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου θεωρεῖται ἀναγκαία καί ἐπιβεβλημένη.

Μετ' εὐχῶν

† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος **ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

Υ.Γ. Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς παρακαλοῦνται νά φέρουσιν μετ' αὐτῶν κατά τήν Συνεδρίασιν τά διακριτικά των (ἐγκόλπιον, ραβδάκι καί ἐπανωκαλύψμαινχο).^(**)

(*) **Σημ. τῆς «Ο.Π.»:** Δέν ἐχρειάσθη ἀφοῦ δέν ἐπραγματοποιήθη ἡ φατριαστικὴ συνεδρίασις.

(**) **Σημ. τῆς «Ο.Π.»:** Τό ἐνδιαφέρον ἐστιάζετο εἰς τήν φωτογράφησιν του! Ὡ τῆς ματαιόφρονος πλάνης.

Ἐπίσης ἀντιποιεῖται καί τόν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν (Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.), ἀποστέλλων ἄλλην πρόσκλησιν διὰ νά συνεδριάσῃ τό Δ.Σ. Παραθέτομεν αὐτοῦσιον καί αὐτό τό ΑΚΥΡΟΝ χαρτίον του

«**ΙΕΡΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ο Α΄**»

Μπότσαρη 8, Περιστέρι Τ.Κ. 121 31 Ἀθήναι

Ἄρ. Πρωτ. 233

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2/15 Σεπτεμβρίου 2003

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «**ΙΦΣΚΑΕ**»

1) Σεβ. Μητροπολίτην Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον 2) Σεβ. Ἐπίσκοπον Διανλείας κ. Ἀνδρέαν 3) Ἀρχ/την Στέφανον Τσακίρογλου 4) Πρωθιερέαν Δημήτριον Τσαρκατζόγλου 5) Ἱερομόναχον Ἀνανίαν Πανάκον 6) Δημήτριον Κάτσουραν

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμεῖς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Νικόλαος, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «**ΙΦΣΚΑΕ**», καλοῦμεν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς Συνεδρίασιν τήν 16ην Σεπτεμβρίου 2003 (κατά τό πολιτικόν ἡμερολόγιον), ἡμέραν Τρίτην, καί ὥραν 9.00 π.μ. εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον, ὅπου καί τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ «**ΙΦΣΚΑΕ**»

† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος **ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

Ἡ ἀπάντησίς μας

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω δύο ἀκύρων «χαρτίων» τοῦ ψευτοαρχιεπισκόπου κ. Νικολάου Μεσσιακάρη, ἀπαντήσαμεν διὰ τοῦ κάτωθι ἐπισήμου ἐγγράφου μας:

«Ἄρ. Πρωτ. 336

Ἐν Κορωπίῳ τῇ 4/17.9.2003

Πρὸς Τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον,
Εἰς Νίκαιαν Πειραιῶς, Σαμψούντος 54, 184 51

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:

1) Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν, εἰς Ἐπισκοπεῖον Ἁγίου Μοδέστου 19001 Κερατέα Ἀττικῆς. 2) Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, εἰς Ἱερὰν Μονήν Ἀγίας Τριάδος, 20100 Ἐξαμήλια Κορινθίας. 3) Σεβ. Μητροπολίτην Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, εἰς Νεάπολιν Πειραιῶς Αἰσχύλου 105, 18452. 4) Σεβ/τον Μητροπολίτην Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γοργόνιον, εἰς Ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου 60100 Σ.Σ. Κατερίνης. 5) Σεβ. Μητροπολίτην Βεροίας καί Ναούσης κ. Ταράσιον, εἰς Ἱ. Μ. Ἀξιόν Ἑστί» 60066 Μεθώνη Πιερίας. 6) Σεβ. Μητροπολίτην Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Πανάρετον, εἰς Ἱ. Μ. Ἀγίων Ἀποστόλων 40007 Σ.Σ. Ραφάνης Λαρίσης. 7) Σεβ/τους Ἐπισκόπους Διανλείας κ. Ἀνδρέαν καί Φιλίππων κ. Χρυσόστομον, εἰς Ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως, 19001 Κουβαρά Ἀττικῆς. 8) Ἀπαντας τοὺς Κληρικοὺς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἱεράς Μονᾶς καί Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια Ἱερῶν Ναῶν.

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί Συλλειτουργέ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαε, καί Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς, Κανονικά μέλη τῆς Ἱεράς Συνόδου, ὁ Χριστός εἴη ἐν τῷ μέσω ἡμῶν.

Σχετικῶς μέ τὰ τελευταῖα ἀποσταλέντα εἰς ἐμέ «χαρτία», ἦτοι: α) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 3196 ἀπό 26 Αὐγ. 2003 (π.ῆ.) «πρόσκλησιν» σας, διὰ τῆς ὁποίας ὁλως ἀντικανονικῶς, Ὑμεῖς ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ἀντιποιεῖσθε τόν «Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν» καί πειράσθε «σύγκλησιν Συνόδου Ἱεραρχίας» (διὰ τήν 17ην Σεπτεμβρίου π.ῆ.), καί β) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 233 ἀπό 2 Σεπτ. 2003 (π.ῆ.) ἐτέραν «πρόσκλησιν» σας, τήν ὁποίαν μοι ἐπιστεῖλατε τήν 3ην Σεπτεμβρίου, μετὰ

τήν 9ην βραδυνήν, δι' ἧς ἀντιποιεῖσθε καί τόν «Πρόεδρον» τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν (Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.), καλεῖτε δέ διὰ τήν ἀμέσως ἐπομένην ἡμέραν Τετάρτην, καί ὥραν 9ην πρωινῇν (!) (4.9.2003) «Διοικητικόν Συμβούλιον» τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε., ἡ ἐλαχιστότης μου ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Κήρυκος, κατ' Ἀρχιερατικόν καθήκον, εὐθύνην, ἀλλά καί φιλάδελφον διάθεσιν, ἀπαντῶ τά κάτωθι:

Ὅπως διὰ σειρᾶς προηγηθέντων σχετικῶν ἐγγράφων μας, (τά ὅποια σᾶς ἐπιστείλαμεν ἀρμοδίως καί Κανονικῶς καί τά ὅποια ἐν σώματι συνημμένως τῷ παρόντι σᾶς ἐπανεπιστέλλομεν), σᾶς ἐγνώσθη καί ἀναλυτικῶς ἐτεκμηριώθη, ἡ ἀπό 5 Φεβρουαρίου 2003 ἱερόσυλος συμπαιγνία περί παραιτήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἀνδρέου καί μεταβιβάσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ὑμᾶς, ΔΕΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΠ' ΟΥΔΕΝΙ, καθὼς ἐπίσης ΔΕΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΣΘΕ καί Ὑμεῖς ὡς «νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν», ἡ καί ὡς «Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.».

Ἐπανειλημμένως, διὰ σειρᾶς Κανονικῶν ἐγγράφων μας, σᾶς ἐξεθέσαμε, ὅτι ΔΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ὑπὸ τῆς Κανονικῆς Τάξεως, ΟΥΤΕ ΑΠΑΝΤΑΤΑΙ εἰς τήν μακροχρόνιαν πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοιαύτη παραιτήσις, ὅπως ἡ ὡς ἄνω, ἡ ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδικῆς σας ἱεροσύλου συμπαιγνίας, καί ἡ ὅποια ἐν συνεχείᾳ καί δὴ ἀπό τήν 25.4.2003 ἐξελίχθη εἰς «ἀποποίησην» τῆς «παραιτήσεως», «ἐπανεργοποίησιν» τοῦ «παραιτηθέντος» ὡς Ἐπισκόπου, «μετάθεσις» αὐτοῦ εἰς ἄλλην Μητροπόλιν ὡς «Πρόεδρον», ἐπαναφορά του ὡς μέλους εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Συνόδου καί λοιπά ἀσεβῆ καί ἱερόσυλα! Ταῦτα δέ πάντα προσχηματικῶς, σκοπίμως καί ὑστεροβούλως, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς συμπαιγνίας, ἦτοι τήν ὑφ' Ὑμῶν «κατάληψιν» τοῦ Θρόνου τήν 30.6.2003.

Ἄπαντα τά ἄνωτέρω, καθὼς καί τό γεγονός ὅτι τὰς συγκεκριμένας Κανονικάς, πραγματικάς ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ καί ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ Ἀρχιερέων οὐδόλως ἐλάβετε ὑπ' ὄψιν, κατὰ τήν συνεδρίαν σας τῆς 25.4.2003, ἀφ' ἐνός μὲν δέν σᾶς ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΟΥΝ, ἀφ' ἐτέρου δέ μαρτυροῦν τήν δέσμευσίν σας ὑπὸ τῶν ξένων Κέντρων νά προχωρήσετε τά σχέδιά των μέ τελικόν στόχον τό ἀκήρυκτον σχίσμα σας, ἡ καί τήν ἱκανοποίησιν τῆς ματαιοφροσύνης σας. Περαιτέρω, Ὑμεῖς ὁ Σεβασμιώτατος Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ὅλως ἀδιστάκτως, διὰ τῆς εἰσηγήσεώς σας, κατὰ τήν ἐν λόγῳ συνεδρίᾳσιν, δυστυχῶς ἐμμήθητε καί συνεχίσατε τό ἔργον τοῦ πονηροῦ. Σκληρός ὁ λόγος, ἀλλά ἀληθινός, ἀφοῦ «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» διὰ τῆς συγκεκριμένης εἰσηγήσεως ἐψεύσθητε, οἱ δέ λοιποὶ συμμετασχόντες καί συνεργήσαντες εἰς τήν ἐν λόγῳ φατριαστικὴν σας συνεδρίᾳσιν, παρεχαράξατε καί διεστρέψατε τήν μακράν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καί πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, καί ἀκολούθως ἐδημοσιεύσατε τά ψεύδη σας, δι' ὧν εἰσηγείσθε πλέον νέαν Κανονικὴν Τάξιν καί νέαν θεσμοθεσίαν, ἀντίθετον πρὸς τήν Κανονικὴν τάξιν καί τήν δισχιστικὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνεκα τούτων, ὑπογραμμίζομεν ὅτι, ὄχι μόνον ΔΕΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΣΘΕ ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος» ἡ ὡς «Πρόεδρος τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.», ἀλλὰ καί ἐφέρατε ἐαυτὸν (καί τήν ὁμάδα σας) ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ εἰς βαρυντάτην ΥΠΟΔΙΚΙΑΝ, διότι καί τήν παρκαταθήκην τῆς Ἀρχιερωσύνης - Ἐπισκοπῆς, καί τήν Κανονικὴν Τάξιν, καί τοὺς θεσμοὺς

καί τά ἱερά καί ὅσα καί αὐτήν τήν Ἐκκλησίαν, ἱεροσύλως ὑπετάξατε καί ἐθέσατε ὑπό τούς πόδας σας, τόσον κατά τήν 5.2.2003, ὅσον καί τήν 25.4.2003 καί τήν 30.5.2003 καί τήν 2.6.2003, καί ἐξακολουθεῖτε ἀπονεινομένως ἐνεργοῦντες νά παγιώσετε τήν ἱερόσυλον συμπαιγνίαν σας καί διά τῶν τελευταίων ἐγγράφων σας.

Ἄλλωστε προκειμένου νά συμμετάσχουν οἱ Ἀρχιερεῖς καί κατά τήν παράνομον διαδικασίαν τῆς 30.5.2003, πρὸς «ἀνάδειξιν» σας εἰς δῆθεν «νέον Ἀρχιεπίσκοπον», ἀρχικῶς ἐπεχειρήθη διά τῶν παρανόμων καί ἐξωφρενικῶν ἀποφάσεών σας, τῆς 25.4.2003, νά μᾶς ἐκφοβίσετε, δεδομένης δέ τῆς ἀποτυχίας αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρηματός σας, εἰς τήν συνέχεια προσεπαθήσατε νά μᾶς πείσετε νά συμμετάσχωμεν, ἐμφανιζόμενος ὅτι δῆθεν προτίθεσθε νά ἐπιλύσετε τά ἐκκρεμοῦντα θέματα, τά ὁποῖα ἐπὶ ἔτη καταγγέλλομεν. Αὐταὶ ὁμως αἱ δῆθεν καλαὶ προθέσεις σας, μετὰ καί ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 3190/27.5.2003 καί 1163/28.5.2003 κείμενά σας, ἀπεδείχθησαν προσχηματικά καί ψευδεῖς, καθόσον δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἀμφισβητεῖτε, κατά τήν παγίαν τακτικὴν τοῦ παρασυνοδικοῦ κατεστημένου, τήν ὑπαρξίν τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων καί ἀποδίδετε παραπλανητικῶς τὰ αἷτια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως εἰς τεχνητά σκάνδαλα.

Ἀλλά καί τό ὅτι εἰς τό ἄκυρον «χαρτίον» σας (3196 ἀπὸ 26.8.2003) θέτετε ὡς θέμα τήν ἐξέτασιν τῶν λόγων, διά τούς ὁποίους οἱ Συνεπίσκοποι σας δέν συμμετέσχον εἰς τὰς ἀπὸ 5.2.2003 μέχρι καί τήν 30.5.2003 παρανόμους συνεδριάσεις σας, προκύπτει ὡς ἀπειλή, καθ' ὅσον τούς καλεῖτε εἰς ἀπολογία ἀπὸ τήν θέσιν τοῦ παρανόμως καί ἀντικανονικῶς καί ὡς μοιχεπιβάτου ἐπικαθίσαντος εἰς τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν. Τελικῶς ἀποσκοπεῖτε, εἰς τήν τυπικὴν ἀπόρριψιν ὡς ἀναφέρετε, τῶν «αἰτιάσεων» τῶν Συνεπισκόπων σας, ἐκ δέ τῆς «ἐντολῆς» ἢ «προτροπῆς» σας νά παρευρίσκωνται εἰς τήν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καί δὴ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἐξωτερικὰ διακριτικά τοῦ Ἀρχιερέως, ἀποσκοπεῖτε κυρίως εἰς τό νά ἐπισφραγίσετε διά τῆς παρουσίας των τήν παρανομίαν σας. Δηλαδή, εἶναι ὡς νά λέγετε, «ἐφ' ὅσον προσέλθουν, καί φωτογραφηθῶμεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, θά τοὺς τὰ συγχωρήσωμεν ὅλα»!!!

Σεβασμιώτατε κ. Νικόλαε, ὅλως φιλαδέλφως, σᾶς παρακαλῶ ἀφήστε κάθε νοσηρὰν νοοτροπίαν καί συμπεριφορὰν, καί λάβετε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν μόνον τό ὅτι, μέχρι καί σήμερον, πιστός Κλήρος καί Λαός, ἀναμένομεν ἐναγωνίως τήν μεταμέλειάν σας, καί Ὑμῶν καί τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν συνεργησάντων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, ἵνα συμφώνως τῇ Κανονικῇ τάξει καί ἐν προκειμένῳ καί τῇ ἐπιτρεπομένη οἰκονομίᾳ, ἐπανέλθῃτε, ὡς πρόσωπα καί ὡς ὁμάδα, εἰς τήν πρό τῆς 5.2.2003 κατάστασιν καί ἀντιμετωπισθῇ καί θεραπευθῇ ἀπὸ κοινοῦ ἡ εἰδεχθῆς ἐγκληματικὴ πράξις τῆς ἱεροσύλου περὶ παραιτήσεως συμπαιγνίας σας, καί ὅλαι αἱ πατριαστικῶς καί ἄκρως ἀντικανονικῶς ἐπακολουθήσασαι, μέχρι καί τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄκυρα «χαρτία» σας 3169/26.8.2003 (π.ῆ.) καί 233/2/15.9.2003, τὰ ὁποῖα συνημμένως σᾶς ἐπιστρέφομεν ὡς ἀπαράδεκτα διά τούς προαναφερθέντας λόγους.

Παρακαλεῖσθε καί Ὑμεῖς, καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Σεβ. κ.κ. Παχώμιος, Γαλακτίων καί Ἀνδρέας νά συνειδητοποιήσετε, ὅτι δέν νομιμοποιήσθε νά ἐμφανίζεσθε Ὑμεῖς μέν ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος» ἢ «Πρόεδρος τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.», ὁ δέ Μακαριώτατος ὡς «παρητημένος», ὡς «ἐπανενεργοποιηθεὶς»,

ὡς «μετατεθείς» εἰς τὴν «Προεδρίαν τῶν Πατρῶν», ἢ καὶ ὡς «μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου», οὔτε ὅτι ἡ φατριαστικὴ καὶ ἱερόσυλος ὁμάδα σας ἀποτελεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, κλπ... Παρακαλεῖσθε, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν ὅλων μας, προπάντων δὲ τοῦ πιστοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, νὰ προλάβετε τὴν ἐκκρεμοῦσαν, καὶ ἀπειλοῦσαν Ὑμᾶς, βαρεῖαν καὶ εὐρεῖαν Κανονικὴν ὑποδικίαν τὴν ὁποίαν ὑπὸ τὰς δεδομένας προϋποθέσεις ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων Της, δύναται νὰ οἰκονομήσῃ. Ἡ ἐκκρεμοῦσα ὑποδικία σας δὲν ἀπαιτεῖ τίποτε περισσότερον, παρὰ μόνον τὴν εἰλικρινὴ μεταμέλειάν σας καὶ τὴν βούλησίν σας νὰ ἐπανέλθῃτε εἰς τὴν πρό τῆς 5.2.2003 Κανονικῆν Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, διὰ νὰ ἐπανεύρῃ ἡ Ἐκκλησία τὴν Κανονικὴν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, πορείαν Της, καὶ οὕτω παύσῃ ἡ ἐκ μέρους σας ἀπειλή (κίνδυνος) νὰ ἀποβῇ τὸ «ἐν δυνάμει» σχίσμα σας καὶ ἐνεργεῖα, ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, ἦτο καὶ παραμένει ὁ κύριος στόχος τῶν ξένων Κέντρων, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπέβαλον νὰ προβῇτε καὶ εἰς τὴν περὶ παραιτήσεως ἱερόσυλον συμπαιγνίαν.

Σεβασμιώτατε, ἐάν συνεχίσετε τὴν πορείαν, ἡ ὁποία ἔχει προδιαγραφῇ ὑπὸ τοῦ παρασυνωδικοῦ κατεστημένου (τῶν ἀδελφῶν Τσακίρογλου καὶ Δημητρίου Κάτσουρα, καὶ τῶν γνωστῶν Φλωρινικῶν, ἀλλὰ καὶ Νεοημερολογιτικῶν παραγόντων), τὸ μόνον τὸ ὁποῖον, καθ' ἡμᾶς, θὰ ἐπιτύχετε, θὰ εἶναι νὰ παγιωθῇ ὡς μίε ἀκόμῃ σχισματικὴ παλαιοημερολογιτικὴ παράταξις, ἡ ὁποία, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἐὰ ἀφομοιωθῇ εἰς τὸ νέον σχῆμα τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅπερ μὴ γένοιτο ποτέ.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν, ἡμεῖς νὰ προσφέρωμεν τὴν ταπεινώσιν μας, τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἀνεπιφύλακτον διάθεσιν πρὸς διόρθωσιν καὶ ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα καθάπτονται τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς καθαρᾶς ὁμολογίας σας ἔναντι τῶν γνωστῶν Βουλευμάτων, καὶ κάθε κακοδοξίας σας, ἡ ὁποία εἴτε ἐξ ἀντιγραφῆς, εἴτε ἐξ ἄλλῃ αἰτίας παρεῖσεφρυσεν εἰς κείμενά σας (Βιβλία, Ἐφημερίδες) καὶ τὰ ὁποῖα ὡς κακόδοξα πρέπει νὰ ἀποκηρυχθοῦν, Ἐκεῖνος δὲ νὰ μᾶς χειρίσῃ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην. Καιρὸς ὅπου ἐπερίσσευσεν ἡ ἁμαρτία νὰ ὑπερπερισσέσῃ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Σημείωσις: Τὸ παρὸν κοινοποιεῖται πρὸς ἐνημέρωσιν του καὶ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Ἐπιφάνειον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Κύπρου.

Διατελοῦντες μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ τιμῆς καὶ ἀγάπης,
προσευχόμεθα ἡ Χάρις Του νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἐκκλήσιαν
Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

Συνημμένα: 1) Αἱ ὑπ' ἀριθμ. 3196/26.8.2003 καὶ 233/2/15.9.2003 Προσκλήσεις, πῃ ὁποῖαι ἐπιστρέφονται «ἀπαράδεκτοι», σελίδες 4, καὶ

2) Ἐπίσημα κείμενα (ἦτοι Ἐνστάσεις, Καταγγελίαι, Ἀγαφοραὶ, Γνωμοδοτήσεις) σελίδες 123».

Παρεμβαίνει καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ταράσιος

Παραλλήλως παρεμβαίνει καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βεργίας καὶ Νασύσης κ. Ταράσιος μέ βαρυσήμαντον Ἀρχιερατικόν ἔγγραφον, διότι διαπιστώνει τὸ ἀμετανόητον

τῆς ομάδος ὑπὸ τὸν ψευδοαρχιεπίσκοπον κ. Νικόλαον, καὶ τὸν «πρῶτον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πρόεδρον Πατρῶν»(!) Παραθέτομεν ὁλόκληρον καὶ τὸ ἐν λόγῳ σημαντικόν Ἀρχιερατικόν ἔγγραφον:

«Ἀρ. Πρωτ. 12

Ἐν Λουτρῷ Ἡμαθίας τῇ 12.9.2003

Πρὸς Σεβασμιώτατον Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Νικόλαον

Κοινοποιήσις: Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν καὶ ἅπαντας Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς

Σεβασμιώτατε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργγέ κ. Νικόλαε.

Ὁ Χριστὸς εἶη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Πολλάκις, κατὰ τὸ παρελθόν, διαμαρτυρήθηκα μὲ τὸν δικό μου τρόπο, γιὰ ἔσα ἀντικανονικά συμβαίνουν, ἀλλὰ ποτέ δέν μέ λάβατε ὑπ' ὄψιν. Ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως πού τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα πάνε στό χειρότερο καὶ ἔχουν πάρει τὴν πορεία πρὸς τὴν «καταστροφή», ὕψωσα φωνὴν διαμαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ πάλι δέν μέ ὑπελογίσατε. Θεωρῶ Ἀρχιερατικόν καθήκον νά τὰ γράψω ἄλλη μιά φορὰ, καὶ σεῖς ἔτι νομίζετε κάνετε. Ἀφορμὴ διὰ τὴν παροῦσαν ἀποτελεῖ ἡ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3196/26.8.2003 Πρόσκλησίς σας διὰ Σύνοδο Ἱεραρχίας τὴν 17.9.2003.

Σεβασμιώτατε, «Ἐνὸς κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται». Μετὰ τὴν κακὴν μεταχείρισιν - ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς «παραιτήσεως» τοῦ Μακαριωτάτου, ἀκολούθησαν πολλά... Γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν 5.2.2003, προσωπικά σᾶς ἔστειλα ἔξι ἐπιστολές διαμαρτυρίας. Καὶ τὸ νόημα σέ ὅλες αὐτές, ὅπως τὸ διατύπωνα μὲ τὸν δικό μου τρόπο, ἦταν: «Ὅχι στὶς παρανομίες, ὄχι στὶς ἀντικανονικότητες». Καὶ τοῦτο πάντοτε τὸ ἔκαμνα μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Συνόδου. Ἐσεῖς ὅμως δέν δώσατε καμμιά σημασία. Περιφρονήσατε καὶ τὴν Ἀρχιερωσύνην μου καὶ τὰ λόγια μου, αὐτὰ τὰ ταπεινά καὶ ἄτεχνα. Τὴν πρώτη μου ἐπιστολὴ σᾶς τὴν ἔστειλα στίς 10.2.2003, ἀλλὰ δέν τὴν λάβατε ὑπ' ὄψιν. Στίς 22.4.2003 σᾶς ἔστειλα ἄλλη ἐπιστολὴ μαζί καὶ γνωμοδότηση. Τὴν παρασιωπήσατε καὶ αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ στίς 25.4.2003 πού πάλιν σᾶς ἔστειλα ἄλλη, τὴν γράψατε καὶ αὐτὴ «κάτω ἀπὸ τὰ ὑποδήματά σας». Σᾶς ἔγραψα, ὅτι εἰς ἐνδειξιν ἐντονωτάτης μου διαμαρτυρίας καὶ μὲ τὸ δικαίωμα πού ἔχω καὶ στηρίζεται στοὺς Κανόνες θεοῦ καὶ ἀνθρώπινου δικαίου, ἐπιφυλάσσομαι νά προσφύγω ἀρμοδίως, διὰ τὴν παράνομον πράξιν... καὶ πάλιν δέν δώσατε σημασία. Καὶ ὁ τρόπος πού μέ ἀντιμετωπίσατε; Ὅχι ἀδελφικός, ἀλλὰ, ὅπως συνήθως, πονηρός. Τὴν Παρασκευή βράδυ 17.5.2003 καλέσατε, ὡς «Τοποτηρητής», Ἐνδημοῦσα. Μὲ εἰδοποιήσατε τὴν Πέμπτη τὸ βράδυ, νά ἔλθω, ἐνῶ ξέρετε πὼς εἶναι ἀδύνατο ἀπὸ 500 χιλιόμετρα μακριὰ νά παρευρίσχωμαι τὴν ἄλλη μέρα. Καὶ τὸ κάνατε ἐπίτηδες διὰ νά μὴν ἔλθω. Ἀλλὰ δέν εἶναι μόνον αὐτό. Στόν Σεβ/το Γαλακτίωνα, εἶπατε ὅτι μέ εἰδοποιήσατε ἀπὸ τὴν Τρίτη, δηλαδὴ εἶπατε καὶ ψέμματα. Ὁ δὲ Σεβ. Γαλακτίων, ὅταν τὸν ἐνημέρωσα σχετικῶς μοῦ εἶπε, ὅτι ἂν ἤξερε ὅτι μέ εἰδοποίησαν τὴν Πέμπτη τὸ βράδυ δέν θά ἐρχόταν οὔτε αὐτός στήν Ἐνδημοῦσα. Ἀλλὰ καὶ τὴν πέμπτη ἐπιστολὴ μου τῆς 30.5.2003 δέν σεβαστήκατε καθόλου. Οὔτε τὴν δεύτερη παράγραφο, οὔτε τὴν τρίτη. Μὲ τὴν ἐπιστολὴ αὐτῇ: Πρῶτον σᾶς ἐνημέρωσα, ὅτι δέν εἶχα λάβει τὴν πρόσκλησι καὶ δεύτερον σᾶς ζήτησα νά ἀναβάλετε τὴν ἐκλογὴν, ὥστε νά δοθῇ ὁ χρόνος νά συζητηθοῦν τὰ ἐκκρεμοῦντα

θέματα και έτσι να δοθῇ ἡ δυνατότης σέ ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς νά συμμετάσχουν, ἀφοῦ δηλαδή βρεθῇ μία λύσις σ' αὐτά. Πῶς ἦτο δυνατόν νά συμμετάσχω ὑπ' αὐτάς τὰς προϋποθέσεις; Καί σεῖς δέν δώσατε καμμιά σημασία στήν ἔνστασί μου αὐτή, οὔτε καί στίς ἐνστάσεις τῶν ἄλλων δύο Ἀρχιερέων. Προχωρήσατε μόνοι σας. Καί τώρα γράφετε ὅτι ἀδικαιολογήτως ἀπουσίασαμε. Ὅχι, Σεβασμιώτατε, ἐμεῖς πολύ δικαιολογημένα δέν συμμετείχαμε, τουναντίον ἐσεῖς πολύ ἀδικαιολόγητα βιασθήκατε νά κάνετε τίς ἐκλογές. Καί πού ἀκούστηκε νά συμμετέχη στήν ἐκλογή τοῦ διαδόχου του ὁ «παραιτούμενος» Ἀρχιεπίσκοπος; Γιατί βιασθήκατε; Μήπως χάσετε τήν εὐκαιρία; Καί ὕστερα λέτε ὅτι ἐνεργήσατε κατά τοὺς Κανόνες. Πού τό εἶδατε αὐτό. Δέν βλέπετε τουλάχιστον τοὺς νεοημερολογίτας, πόσο προσεκτικοί εἶναι σ' αὐτό τό θέμα; Δέν παίρνετε παραδειγμα ἀπό τόν ἀποθανόντα νεοημερολογίτη «Ἀρχιεπίσκοπο» Σεραφεῖμ, πού, ὅταν μιλούσανε γιά τήν διαδοχή του, ἄν καί ἡ κατάσταση τῆς υἱείας του ἦτο πολύ χειρότερα ἀπό τοῦ Μακαριωτάτου, ἐβγαίνε στήν τηλεόρασι, καί ἔλεγε «ζῶ ἀκόμη, τί εἶναι αὐτά πού λέτε» καί ἔμεινε μέχρι τέλος στήν θέσι του. Ἡ ἀπό τόν ἐπίσης νεοημερολογίτη «Ἀρχιεπίσκοπο» Κύπρου, πού ἔστω καί ἀνενεργός, λόγω πολύ κακῆς καταστάσεως τῆς υἱείας του, παραμένει στό θρόνο του; Ἡ ἀπό τόν ἀποθανόντα νεοημερολογίτη «Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης» Παντελεήμονα, πού στήν κηδεῖα του ἐδήλωσαν ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ διαδόχου του θά γίνῃ μετά πενήντα μέρες, καί, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἐκκρεμεῖ τώρα δύο μῆνες, μετά τήν παρέμβασι τοῦ Βαρθολομαίου. Ἐκεῖνοι, ὅπως λένε, ἀφήνουν νά ἐνεργήσῃ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς γιατί ἀφήνουμε στήν ἄκρη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί προβάλλουμε τό δικό μας; Γιατί τόση βιασύνη; Καί τό λέω αὐτό, διότι αὐτά πού ἔγιναν μέ τήν παρτίτσι τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι πρωτοφανῇ καί πρωτάκουστα. Καί τώρα ζητάτε νά ἔλθουμε νά σᾶς ἀναγνωρίσουμε; Μά πῶς νά σᾶς ἀναγνωρίσουμε, ὅταν δέν θελήσατε νά συζητηθοῦν τόσο σοβαρά θέματα; Καί μάλιστα θέματα, ὅπως αὐτό τοῦ Ἀπαλλκτικοῦ Βουλευματος, καί αὐτά πού λένε οἱ Φλωρινικοί, ὅτι μᾶς ἀναγνωρίζουν ἀπό τό 1971, καί ἄλλα;

Σεβασμιώτατε, ὅταν χειροτονηθήκαμε δώσαμε τήν ὑπόσχεσι ὅτι θά μείνουμε μέχρι τέλος Ὁρθόδοξοι καί Ὁμολογητές, καί ὅτι θά τηρήσουμε ἐπακριβῶς τήν Κανονική Τάξι καί θά διαφυλάξουμε τήν Ὁμολογία μας καί τήν Ἀποστολική μας Διαδοχή, ὅπως μᾶς τήν παρέδωσε ὁ Χριστός, διά τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καί 1948, μακρυνά ἀπό προδοσίες τοῦ 1971 καί ἄλλα. Πόσοι ἀγῶνες γίνονται διά τήν Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας, ἐπειδή οἱ ἀνθέλληνες Σκοπιανοί τήν ἐπιβουλεύονται. Ἐμεῖς διά τήν ἀκεραιότητα καί τήν γνησιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας μας καί τῆς Ἀποστολικῆς μας Διαδοχῆς, δέν θά κάνουμε ἀγῶνα; Ὅταν μάλιστα κάποιοι ἐπιβουλεύονται ἀκόμη καί σήμερα τήν Ὁμολογία μας, καί θέλουν νά ἐξαρτήσουν τήν Ἀποστολική μας Διαδοχή, μέσω τῆς «χειροθεσίας», ὅτι δῆθεν ἔγινε «ἐπὶ σχισματικῶν», ἀπό τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς; Τί περιμένουμε γιά νά δώσουμε τήν πρέπουσα ἀπάντησι;

Δέν μπορῶ νά μὴν ἀναφέρω καί τήν διαστρέβλωσι πού κάνατε στά λόγια μου περὶ παραίτησεως τοῦ Μακαριωτάτου, διότι αὐτό εἶναι μεγάλη ἀδικία εἰς βάρος μου. Μετά τήν «παραίτησι», μοῦ εἶπατε στό τηλέφωνο ὅτι ἐγώ ὁ ἴδιος πρότεινα στόν Μακαριώτατο νά παραιτηθῇ καί πῶς τώρα δέν δέχεσαι τήν παραίτησι; Πράγματι σέ μιά ἔκρηξι γιά τίς παραβάσεις καί παρανομίες πού συμβαίνουν, πρότεινα στόν

Μακαριώτατο νά παραιτηθεί. Τί εσήμαινε αυτό. "Ότι ό Μακαριώτατος πρέπει νά εξετάση τόν έαυτό του, μήπως ή συνειδήσίς του τοῦ καταμαρτυρεῖ ότι περιέπεσε εἰς «Κανονικάς ἤ ἄλλας παραβάσεις» καί νά θέσῃ τό πρόβλημά του ἐνώπιον τῆς Συνόδου καί, ἂν πρέπει, νά παραιτηθῇ. Καί νομίζω πώς αὐτό πού πρότεινα, προβλέπεται ἀπό τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. Ἐκεῖνο πού δέν προβλέπεται, ἀλλά καί καταδικάζεται μέ τήν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, εἶναι ἡ παραιτήσις πού ἔκανε ό Μακαριώτατος τήν 5.2.2003. Διότι ό Μακαριώτατος, δέν ἐπεκαλέσθη «Κανονικές παραβάσεις» στίς ὁποῖες τυχόν περιέπεσε, ἀλλά «λόγους ὑγείας», καί μάλιστα ἀνυποστάτους, δηλαδή ψευδεῖς. Γνωρίζετε πολύ καλά, ὅτι σύμφωνα μέ τοὺς Κανόνες, ὅταν κάποιος Ἐπίσκοπος ἀφήσῃ τήν Ἐπισκοπή του καί δέν μπορεῖ νά ἐπιστρέφει λόγω «δεινῆς ἀσθενείας» «ἀκίνησίαν αὐτῷ ἐμποιοῦσαν», δηλαδή «τόν κρατάει ἀκίνητο στό κρεβάτι.», ἡ δέν ἐπικοινωνεῖ μέ τό περιβάλλον, τότε ἡ Σύνοδος ἔχει τήν δυνατότητα, ἐάν θέλῃ, νά ἐκλέξῃ ἄλλον στήν θέσιν του. Ἐκούσια παραιτήσις, ὅμως, διά λόγους ἀνυπόστατους, ὅπως ἔκανε ό Μακαριώτατος, δέν προβλέπεται, καί ὅταν συμβῇ κάτι παρόμοιο, οἱ κανόνες προβλέπουν τιμωρία καί ἐπάνοδο στήν τάξιν τῶν μοναχῶν. Πολύ περισσότερο ὅταν γίνεται καί μέ σκοπιμότητες. Στήν περίπτωση τοῦ Μακαριώτατου δέν ὑπάρχουν πραγματικοί λόγοι ὑγείας, ἀφοῦ ὅλοι γνωρίζουμε, ὅτι μετά τήν παραίτησί του πῆγε σχεδόν σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα. Κόρινθο, Κατερίνη (διά νά ὑποκινήσῃ εἰς ψῆφον ὑπέρ τοῦ «νέου Ἀρχιεπισκόπου»), Θεσσαλονίκη, ἔφτασε μέχρι καί τήν Κύπρο. Ἐπίσης λειτουργεῖ, συμμετέχει στίς Συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, μετέβη καί στήν Πάτρα, διά νά ἀναλάβει καθήκοντα Προέδρου... Πατρῶν.

Σεβασμιώτατε, τώρα πού βλέπω τήν ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων, θά ἔλεγα πάλι: «Ναί, νά παραιτηθῇ, ό Μακαριώτατος, ὄχι, ὅμως, ὅπως παραιτήθηκε τήν 5.2.2003, μέ παραπλάνησι πρὸς ἀνταλλαγὴν θρόνων κλπ., ἀλλά ἀφοῦ ἀναγνωρίσῃ τά λάθη καί τίς παραβάσεις πού ἔγιναν ἐπὶ τῆς Προεδρίας του, κατὰ τά τελευταῖα ἔτη γιά τά ὁποῖα εἶναι ὑπεύθυνος ό ἴδιος». Καί μακάρι νά ἐνεργοῦσε ἔτσι ό Μακαριώτατος καί ὄχι νά παραιτεῖτο μέ αὐτό τόν τρόπο πού παραιτήθηκε, δηλαδή γιά νά γίνετε σεῖς «Ἀρχιεπίσκοπος», νά τόν ἐπαναφέρετε στήν Πάτρα νά λαβαίνει μέρος στήν Σύνοδο ὡς Κανονικό μέλος, νά συμμετέχει στήν ἐκλογή σου, νά διώξετε τόν Σεβ/το Κήρυκο ἀπό τό Μενίδι κλπ., τά ὁποῖα συγχωρέστε με, ἀλλά ἐγώ τά θεωρῶ ΙΕΡΟΣΥΛΙΕΣ, πού ἀργά ἢ γρήγορα θά καταδικασθοῦν ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Πολλές φορές, ὅλο αὐτό τό διάστημα, προσπάθησα, μέ τίς δικές μου φτωχικές δυνάμεις, νά βοηθήσω, ὥστε νά βγοῦμε ἀπό τήν κρίσι. Προσπάθησα πάντοτε μέ τό καλό καί εἰρηνικό τρόπο, ἀλλά ποτέ δέν ἀνταποκριθῆκατε. Ἀναφέρω, γιά παράδειγμα, ὅτι στίς 29 Ἀπρ. 2003, σᾶς ἔστειλα μία ἐπιστολή καί σᾶς ζήτησα νά μέ ἐνημερώσετε πότε θά γίνῃ ἡ Ἐνδημούσα, διά νά ἔλθω καί ἐγώ νά πῶ τίς ἀπόψεις μου γιά τά σοβαρά θέματα πού ἐπεσωρεύθηκαν μετά τήν παραίτησι. Σᾶς κατήγγειλα μάλιστα, ὅτι δέν ἐπιτρέπεται νά συνεδριάξῃ ἡ Ἐνδημούσα μέ ἓνα ἐξωσυνοδικό ἐπίσκοπο, πού κανονικά οὔτε στίς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας δέν ἐπιτρέπεται νά συμμετέχῃ, ὅπως καί σεῖς γνωρίζετε, γιατί δέν ἔχει ποίμνιο, καί ἐμεῖς πού εἴμαστε στά ἐβδομήντα καί εἴμαστε μέσα στό ράσο ἀπό 15 χρονῶν, νά εἴμαστε ἀπ' ἔξω. Δηλαδή νά περιμένουμε νά ρυθμίσουν τά θέματα αὐτοὶ πού βρίσκονται πίσω ἀπό τόν ἐξωσυνοδικό Ἀρχιερέα καί «ὑποτακτικό» τους. Καί ἐνῶ σᾶς ἔγραψα, ὅτι «περιμένω τήν ἐγκαιρὴ ἀπάντησί

σας», έσείς δέν μου δώσατε καμμία σημασία. Καί πήρατε πάλιν στήν 'Ενδημοῦσα τόν Σεβ. 'Ανδρέα, γιά νά ρυθμίσετε μόνοι σας τά πράγματα, ὅπως ἤθελαν οἱ «πεμπτοφεβρουαρίτες», (ὅπως συνηθίζω νά τούς ὀνομάζω), δηλαδή αὐτοί πού κρίβονται πίσω ἀπό τά παρασκήνια, καί ὄχι ὅπως θά ἀπεράσισε ἡ Κανονική 'Ιερά Σύνοδος, καί ἀπεδείξατε ἄλλη μιά φορὰ, ὅτι σᾶς ἐνδιαφέρει ὄχι ἡ κατά Θεόν ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων, ἀλλά τό πῶς νά ὁλοκληρωθεῖ τό σχέδιό σας...

Σᾶς ἐρωτῶ, ὅμως, Σεβασμιώτατε. 'Εκεῖνο, πού λέγει ὁ Χριστός καί τό διαβάζουμε στό Εὐαγγέλιο, διά τούς πρῶτους καί τούς ἔσχατους, δέν τό σκεφτήκατε ποτέ; «Κάθισε, λέγει, σέ μικρό σκαμνί, γιά νά σέ ἀνεβάσουν σέ μεγαλύτερο, διότι ἂν ἀνεβῆς μόνος σου θά σέ κατεβάσουν καί θά εἶναι ΝΤΡΟΠΗ σου, εἰ δέ καί δέν κατέβης θά σέ πιάσουν μέ χειροπέδες καί θά σέ βάλουν στήν σκοτεινὴ φριλακή». Τώρα, Σεβασμιώτατε, βλέπω νά τά ἔχετε πολύ μπλεγμένα τά πράγματα καί, ὅπως τά μπλέξατε, μόνοι σας μπορεῖτε νά τά ξεμπλέξετε. 'Επιτρέψτε μου μόνο νά σᾶς θυμίσω, τί σᾶς ἔγραψε ὁ Σεβ/τος Γοργόνιος στήν ἐπιστολή, πού σᾶς ἔστειλε τό 1998, καί σᾶς παρακαλῶ νά κάνετε τόν κόπο νά τήν ξαναδιαβάξετε..., γιά νά δῆτε ἀπό πότε ἐνεργοῦσατε φανερά γιά νά καταλάβετε ὅπως ὅπως τόν... θρόνο! Βέβαια τήν 25.4.2003 καί τήν 30.5.2003 τόν ξεσηκώσατε παρὰ τήν ἀσθένειά του καί ἤλθε καί σᾶς «ψήφισε» καί τοῦ συγχωρήσατε ἐκεῖνο τό... «ἀτόπημα» νά σᾶς ἐλέγξη.^(*)

Σεβασμιώτατε, τό 1994 πρότεινα στόν Μακαριώτατο νά γίνη 7ήμερος Πανελλαδική Σύναξις καί νά συζητήσουμε ὅλα τά θέματα καί τήν ὀγδόη ἡμέρα, νά κάνουμε συλλεiturγο καί ὅσοι δέν θέλουν νά συμφωνήσουν νά θεωρηθοῦν ἐκτός. Τό ἴδιο προτείνω καί σήμερα στόν Μακαριώτατο. 'Αλλά νά τό καλέση ὁ ἴδιος ὁ 'Αρχιεπί-

(*) Σημ. τῆς «Ο.Π.»: 'Ιδοῦ περίπου τί ἔγραψε ὁ Σεβ. κ. Γοργόνιος: «Σεβασμιώτατε Νικόλαε εὐλογεῖτε. 'Ασπάζομαι τήν δεξιάν σας αἰτούμενος Ὑμετέρας εὐχάς....

Α. Τό γράμμα πού μᾶς ἔστειλες μέ τό περιεχόμενον τῶν 'Ιερῶν τῆς 'Επισκοπῆς σας πού διαμαρτυροῦνται ὑπέρ Σοῦ καί κατά τοῦ κ. 'Ελευθερίου Γκουτζίδη, κατά τήν γνώμην μου ἀποβαίνει εἰς βάρος σας. 'Ο κ. Γκουτζίδης ἀναγκάσθηκε νά ἐκδώσῃ πραγματεῖαν ὑπερασπιζόμενος τόν ἐαυτόν του ἀπό τᾶς κατηγορίας πού τοῦ κάνετε - συκοφαντίας. Γράφει τόν διάλογόν σας, τόν μεταξὺ σας, τί τοῦ εἶπατε, τί σᾶς εἶπε, μέ κάθε λεπτομέρειαν...

Β. Στό βιβλίον σας τό ἐκδοθέν τό 1996 γράφετε, ὅτι ἦσαν ὁ ἀνακριτής - δικαστής τῶν «εἰκονομάχων». Καί τοὺς ἀνέκρινες ὅλους, καί δέν βοήκη κανέναν ἐνοχον, ὅλους τοὺς ἀδώσες. Τώρα πὼς ξαφνικά οἱ θεολόγοι ἔγιναν Εἰκονομάχοι;...

Γ. Πρὸ μηνός πού μιλοῦσαμε τηλεφωνικῶς μεταξύ μας, μου εἶπε, ὅτι οἱ θεολόγοι θέλουν νά ἀρχίσουν πάλι διάλογο μέ τοὺς Φλωριναίους, νά γίνη ἔνωσις αὐτῶν καί ἡμῶν, καί ὅλοι μαζί ὕστερα νά κάνουν 'Αρχιεπίσκοπο τόν Κήρυκο. Δέν τό καταλαβαίνεις, Σεβ/τε, ὅτι ἐντόπισαν πιθανῶς τήν ἀδυναμίαν σου καί διαδίδονται τέτοιες ψευτοανακοινώσεις περί Κηρύκου: 'Ημεῖς Σεβ/τε σέ ὑποστηρίζουμε μέχρι πού εἶναι λογικόν, ὄχι, ὅπως μου εἶπε, δέν πήρα τό μέρος σου εἰς τήν Σύναξιν τῆς 'Ιεραρχίας στίς 9.10.98. Τί μέρος ἤθελες νά πάρω, νά ὑποστηρίξω τά λάθη σου ἢ τήν ἰσχυρογνωμοσύνη σου;...

Δ. Μόχεις πεί κάνα δυό φορές νά φύγουν οἱ θεολόγοι ἀπό τήν 'Εκκλησία καί ἐγώ σοῦ εἶπα: Ποίος θά ἀντιμετωπίσῃ τόν Χριστοδόουλο, ἐγώ ἢ ὁ Ταράσιος; 'Εσὺ δέν ἐγκωμιάζεις τοὺς θεολόγους, στήν ὁμιλία τῆς Κυριακῆς τῆς 'Ορθοδοξίας, τοῦ ἔτους 1996; Εἶπε τόν μῦθον τοῦ Αἰσώπου μέ τά πρόβατα, τόν λεῖκο καί τά σκυλιά. Τώρα νά φύγουν οἱ θεολόγοι; 'Εγραψε κανεὶς μας τά τόσα καλά πού ἔγραψε καί κήρυξε ὁ 'Ελευθέριος Γκουτζίδης τήν Κυριακὴ τῆς 'Ορθοδοξίας στήν Θεσσαλονίκῃ τό 1997!...».

σκοπος, ἀφοῦ τὸν ἀποκαταστήσῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν θρόνον του, ὅπως πρέπει. Σεῖς δὲν νομιμοποιεῖσθε, διότι ἡ ἰδική σας ἐκλογή ἐκκρεμεῖ.

Καί γιὰ τὸ θέμα τοῦ Συνδέσμου. Ποῦ βρήκατε τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάξεσθε ὡς «Πρόεδρος τοῦ ΙΦΣΚΑΕ», ἐνῶ ζῇ ὁ Μακαριώτατος πού εἶναι ὁ Πρόεδρος σύμφωνα μέ τὸ Καταστατικό. Ἐγινε Γενική Συνέλευσις νὰ σέ ὀρίσῃ ἐκείνη Πρόεδρος; Δέν γνωρίζετε ὅτι σέ τέτοια θέματα ἡ Πολιτεία, τὰ Δικαστήρια ζητοῦν, ληξιαρχική πράξη θανάτου; Ἴσως αὐτὰ πού σᾶς ἔγραψα σᾶς στενοχωρήσουν. Ὅμως ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγεται, ὅσο πικρὴ καί ἂν εἶναι.

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† Ὁ Βερροῖας, Ναούσης καί Καμπανίας ΤΑΡΑΣΙΟΣ»

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ ὑπὸ τὸν ψευδοαρχιεπίσκοπον κ. Νικόλαον «Σύνοδος» δέν ἐπραγματοποιήθη, χωρὶς αὐτὸ βεβαίως νὰ σημαίνει μεταμέλειαν ἢ ἐκδῆλωσιν πρὸς διόρθωσιν.

**Μέ β' πρόσκλησίν του συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. καί
τὴν «Γενικήν Συνέλευσιν» τοῦ ΙΦΣΚΑΕ**

Προκειμένου νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐν τῇ πράξει, ὁ ἀκύρως καί ὡς μοιχὸς ἐπικαθίσας ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, (καίτοι ἐκ τῶν πραγμάτων δέν προκύπτει οὔτε ὡς γνήσιος Ἀρχιερεὺς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας), ἀπαρἀδέκτως, ὡς ἀντικαταστατικῶς καί παρανόμως, προβαίνει καί εἰς ἄλλην πρόσκλησιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε., προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ καί τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ. Λυπηρόν ἀλλὰ ὅσαι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου ἔχουν σχέσιν μέ τὸ Νομικόν Πρόσωπον, δηλαδή τὸν Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε., δέν θά ξεμπλέξῃ εὐκολα οὔτε ὁ ἴδιος, οὔτε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε ὁ Γεν. Γραμματεὺς, οὔτε αἱ ἐξελεγκτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν τελευταίων 5-6 ἐτῶν. Παραθέτομεν καί αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν διὰ τὴν ἱστορίαν.

ΙΕΡΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΗΡΙΚΩΝ «ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ο Α΄

Μπότσαρη 8, Περιστέρι Τ.Κ. 121 31 ΑΘΗΝΑΙ

Ἄρ. Πρωτ. 234

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8/21 Ὀκτωβρίου 2003

ΘΕΜΑ: Πρόσκλησις διὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1) Σεβ. Μητροπολίτην Μεσσηνίας καί Λαυρεωτικῆς κ. **Κήρυκον** 2) Σεβ. Ἐπίσκοπον Διανυλείας κ. **Ἀνδρέαν** 3) Ἀρχ/τὴν **Στέφανον Τσακίρογλου** 4) Πρωθυερέαν **Δημήτριον Τσαρχατζόγλου** 5) Ἱερομόναχον **Ἀνανίαν Πανάκον** 6) **Δημήτριον Κάτσουραν**.

Διὰ τοῦ παρόντος προσκαλεῖσθαι ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου εἰς Συνεδρίασιν τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, (κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον), ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν 9.00 π.μ. εἰς τὴν συνήθη αἴθουσαν τῶ Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπότσαρη 8. Περιστέρι ὅπου καί ἡ ἐδρα τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου μας, προκειμένου, βάσει τοῦ Καταστατικοῦ, νὰ προετοιμάσωμεν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν Γενικήν Συνέλευσιν καί ὀρίσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν συγκλήσεως αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ «ΙΦΣΚΑΕ»

† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω β' προσκλήσεως, εἰς τὸν ἀντιποιοῦμενον τὸν «Πρόεδρον» τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε. Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαον, ἀπαντήσαμεν ὡς κάτωθι:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
Στρογγύλη 194.00 - Κορωπί Ἀττικῆς

Ἀρ. Πρωτ. 341

Ἐν Κορωπίῳ τῇ 9.10.2003 (Π. Ἡ.)

ΘΕΜΑ: Ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 234/8/21.10.2003 Β' «Πρόσκλησιν» τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου, διὰ σύγκλησιν Δ.Σ. τοῦ ΙΦΣΚΑΕ.

Πρὸς Τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Νικόλαον

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: Μακ/τον Ἀρχ/πον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν καὶ πάντας τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς, ὡς μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου

Σεβασμιώτατε, εὐλογεῖτε. Ὁ Χριστὸς εἶη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 234/8/21.10.2003 ἐγγράφου σας, δι' οὗ, διὰ δευτέραν φορὰν, καλεῖτε «ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου εἰς συνεδριάσιν τὴν 10 Ὀκτωβρίου (π.ή.), ἡμέραν Πέμπτην...», σὰς ἀπαντῶμεν, ἀφ' ἑνὸς διὰ τῶν κάτωθι εἰδικῶν ἀναφερομένων, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τοῦ προηγουμένου ἐγγράφου μας, ὑπ' ἀριθμ. 336/4/17.9.2003, τὸ ὅποιον ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμ. 3196/26.8.2003 καὶ 233/2.9.2003 προηγουμένας ὑμετέρας προσκλήσεις πρὸς σύγκλησιν Ἱερᾶς Συνόδου Ἱεραρχίας καὶ Δ.Σ. τοῦ ΙΦΣΚΑΕ ἀντιστοίχως. Δυστυχῶς, τὴν ἐν λόγω ἀπάντησιν μας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτομεν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν νομιμοποιεῖσθε νὰ ἐνεργήτε ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος», ἢ καὶ «Πρόεδρος» τοῦ ΙΦΣΚΑΕ καὶ ἐπομένως μᾶς ἦτο καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰς ἀποδεχθῶμεν καὶ νὰ ἀνταποκριθῶμεν, ἢ Σεβασμιότης σας, ὅλως ἀναιτιολογήτως τὴν ἐπιστρέψατε ὡς «ἀπαράδεκτον». Ἡ ἐλαχιστότης μου, φιλαδέλφως κινουμένη, σὰς ἀποστέλλω διὰ δευτέραν φορὰν, τὸ ἐν λόγω ἐγγράφον μου (336/4/17.9.2003), μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ εἰς ἓν σῶμα, ὑπὸ τὸν τίτλον: «**ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ, ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ καὶ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ**», καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ τὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν, ἵνα ἀποφενυχθῶν τὰ πολὺ χεῖρονα... Ἐπὶ τούτοις φρονῶ, ὅτι ἀπολύτως ἡτιολογημένως, ἦτοι διὰ λόγους καθαρά Κανονικούς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς δεοντολογίας, μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι: «ὄχι μόνον δὲν νομιμοποιεῖσθε νὰ φέρεσθε ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος» ἢ καὶ «Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΦΣΚΑΕ», καὶ νὰ συγκαλήτε συνεδριάσεις Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ Δ.Σ., ἢ Γενικὰς Συνελεύσεις, ἀλλὰ καὶ ἐθέσατε ἐαυτὸν εἰς βαρυτάτην ΥΠΟΔΙΚΙΑΝ.

Περαιτέρω, κατὰ βασικόν καθήκον ἐναντι τοῦ νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ, καὶ ὅλως φιλαδέλφως, σὰς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, καθ' ὃ ἐκκρεμουσῶν πλείστων ὁσων Καταγγελιῶν, Ἐνστάσεων καὶ Διαμαρτυριῶν ἐπὶ τῆς συμπαγινίας περὶ παραιτήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, ἢ ὁποῖα δι' ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν καὶ ψευδῶν προσχηματικῶν ἐπιχειρημάτων κατέληξεν τὴν 30.5.2003 εἰς τὴν «ἀναρρίχσιν» ὑμῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, καὶ τὴν κατ' ἐξακολούθησιν ὑφ' ὑμῶν τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Πειραιῶς, **ΑΝΤΙΠΟΙΗΣΙΝ**, τόσον τῆς ἰδιότητος τοῦ διήθεν «Ἀρχιεπισκόπου», ὡς καὶ τοῦ διήθεν «Προέδρου» τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΦΣΚΑΕ.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κ. Νικόλαε, ἅς μοι ἐπιτραπῇ νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι πέραν τοῦ ὅτι ἡ προμελετημένη καὶ προσχεδιασμένη ἱερόσυλος συμπαγινία σας

μετά της χειρίστης συναλλαγῆς θά ἀντιμετωπισθῇ Κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως, ὑπό τῶν Κανονικῶν καί Ὁρθοδόξων Ὁργάνων, μέ τό νά ἀντιποιηθῇ ὁμως καί τόν «Πρόεδρον τοῦ ΙΦΣΚΑΕ», ἐνεργεῖτε παρانونῶς καί ἀντικαταστατικῶς καί φοβούμεθα ὅτι θά γίνετε αἰτία νά παρέμβουν καί τά ἀρμόδια δικαστικά ὄργανα τῆς Πολιτείας.

Ἐπί τούτοις καί πάλιν ὑποβάλλομεν Ἐκκλησίαν καί πρός τόν Μακαριότατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν καί πρός ὑμᾶς καί τοὺς συνεργήσαντας Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς, νά ἀναθεωρήσετε τήν ὅλην ἱερόσυλον συμπαιγνίαν καί νά μὴν ὁλοκληρώσετε τό σχέδιον τῶν ξένων Κέντρων δι' ἓν τρίτον σχίσμα, τό ὁποῖον ὁμως μοιραίως θά σᾶς καταστήσῃ μίαν νέαν παλαιοσημερολογιτικὴν παράταξιν «ἀναγνωρισμένην» μὲν ἀπὸ τόν Νόμον, βάσει τοῦ 54/76 Ἀπαλλακτικοῦ σας Βουλευμάτος, ἡ ὁποία, ὁμως, τολμῶ εἰπεῖν, θά εἶναι ἡ χειροτέρα ὅλων.

Ἄν θελήσετε νά ἀναθεωρήσετε, ὅπερ θά εἶναι πρός τιμὴν σας καί νά βαδίσετε τήν Κανονικὴν καί Ὁρθόδοξον «τρίβον», ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θά συμπορευθῶμεν πρός δόξαν Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του, καί διὰ τήν ἀγάπην, εἰρήνην καί ἐνότητα τοῦ κλυδωνιζομένου πληρώματος Αὐτῆς. ΑΜΗΝ.

Διατελῶν μετὰ τιμῆς καί ἀγάπης
Ἐλάχιστος ἀδελφός καί συλλειτουργός
† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

Ἐκκληπαρεῖ δελεάζει καί... ἀπειλεῖ(;)

Αὐτοσκοπὸς τῶν ἐνεργειῶν, τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου, περὶ συγκλήσεως Συνόδου, Δ.Σ. καί Γ.Σ. ἦτο πρώτιστα, ἡ ἔστω δι' ἀπλῆς παρουσίας τόσον ἡμῶν ὅσον καί ἄλλων Ἀρχιερέων Κληρικῶν καί Λαϊκῶν, «ἀναγνωρισίς» του ὡς «Ἀρχιεπισκόπου» ἢ ὡς «Προέδρου» τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτά ἀπέστειλεν β' πρόσκλησιν (ὑπ' ἀριθμ. 3197) διὰ «σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν 17/30.10.2003, ἐνῶ σπεύδει νά ἐπιστείλῃ καί εἰδικὴν ἐπιστολήν, (ὑπ' ἀριθμ. 42/14(27)10-2003) μέ τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ νά ἐκκληπαρήσῃ, δελεάσῃ ἢ καί νά... ἀπειλήσῃ τοὺς διαχωρίσαντας τὰς εὐθύνας τῶν Ἀρχιερεῖς. Παρατίθεται διὰ τόν ἴδιον λόγον καί αὐτὸ τό ἔγγραφόν του:

« Ἀρ. Πρωτ. 42

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14(27).19.2003

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Θέμα: Ἡ τακτικὴ Συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 17/30 Ὀκτωβρίου 2003

Σεβ/τοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, εὐλογεῖτε.^(*)

Ἐν ὧσιν τῆς ἐπικειμένης συγκλήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., μετὰ τὴν γενομένην ἀναβολὴν τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς 17.9.2003 ἐκ. ἡμ., λόγω κυρίως τῆς ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας τριῶν Ἀρχιερέων καί τῆς δικαιολογημένης ἀπουσίας δύο ἐτέρων βαρέως ἀσθενούντων Ἱεραρχῶν, καί προκειμένου

(*) Αἱ ἐν ὑποσημειώσει 1 ἕως καί 13 σχολιασμοὶ εἰς τό παρὸν κείμενον ἐκρίθησαν ἀπαρά- τητοι, διότι εἰς τό ἀπαντητικόν μας ἔγγραφον, τό ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἐσκεμμένως δέν τὰς περιελάβομεν.

νά μή παρεμποδίζεται τό Συνοδικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι ἡ ὁμαλή λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, ἐκαλέσαμε τοὺς εἰσέτι ἀδυνατοῦντας νά προσέλθουν καί εἰς τήν προσεχῇ Συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας Ἀρχιερεῖς, ὅπως, ἐφ' ὅσον, ὅπως μᾶς διεβεβαίωσαν, εἶναι ἄγνωστον ἐξ ἀπόψεως Ιατρικῆς, ἐάν καί πότε θά ἀποκατασταθῇ ἡ κλονισθεῖσα ὑγεία των, νά ὀρίσουν γραπτῶς ἐτέρους Κληρικούς ὡς ἐκπροσώπους των διά νά συμμετάσχουν ἀντ' αὐτῶν εἰς τήν συγκληθησομένην Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας.⁽¹⁾ Προσέτι καί ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ ἀνταποκριθέντας εἰς τήν προηγουμένην πρόσκλησιν ἡμῶν διά τήν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, σημειοῦμεν τά κάτωθι:

α) Ὅσον ἀφορᾷ τόν Σεβ. Μητροπολίτην Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον, ὁποῖος ὑπενθυμιζομεν ὅτι ἤδη ἀπό τοῦ ἔτους 2001 διά τοῦ ὑπ' ἄρ. Πρ. 223/2.11.2001 ἐγγράφου του,⁽²⁾ κατατεθέντος εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ἔχει δηλώσει ὅτι δέν ἀναγνωρίζει τὰς Συνοδικὰς Ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας θεωρεῖ παρανόμους καί ληστρικάς, διά μεταγενεστέρων δέ ἐγγράφων του δηλώνει ὅτι βάσει τοῦ προαναφερθέντος ἐγγράφου του ἔχει αὐτο-«περιτειχισθῇ» ἐκ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἔκτοτε θεωρεῖ ὅτι ὅλαι αἱ Συνεδριάσεις καί Ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πάσχουν ἀκυρότητος(!),⁽³⁾ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας κατά τήν Συνεδρίασιν Αὐτῆς, τῆς 14/27 Φεβρ 2002, δι' ὁμοφώνου Ἀποφάσεώς της ἔκρινε ὅτι ὁ Σεβ. Μεσογαίας εὐρίσχεται ἐν ἀταξίᾳ⁽⁴⁾ καί δι' αὐτόν τόν λόγον τοῦ ἐστέρησε τό δικαίωμα νά ὑποβάλλῃ ἐνστάσεις κατά τῶν Συνοδικῶν Ἀποφάσεων.⁽⁵⁾ Ἐξ ἄλλου καί ἐξ αἰτίας τῆς ἐμμονῆς τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου εἰς τήν ὑποστήριξιν τῆς καινοτομίας περί τῆς Ἀγίας Τριάδος ὡς «πρώτης ἀνάρχου Ἐκκλησίας» ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας δι' ὁμοφώνου Ἀποφάσεώς της κατά τήν Συνεδρίασιν Αὐτῆς τῆς 25.4.2003 (ἐκ. ἡμ.) ἐχαράκτηρισε τήν τοιαύτην ἐμμονήν εἰς τήν ὑποστήριξιν τῆς καινοτομίας ὡς ἀλλοτρίωσιν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί

(1) Ἀντί νά γράψῃ αὐτήν τήν ἀνοησίαν, θά ἔπρεπε νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τί οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς κατηγγείλαμε εἰς βάρος τοῦ ἰδίου καί νά εἶχε τήν στοιχειώδη Ἀρχιερατικήν συνείδησιν ἢ νά ἀπαντήσῃ ἀναλόγως ἢ ἀμέσως νά ἀνακαλέσῃ τήν συμμετοχήν του εἰς τό βδέλυγμα περὶ παραιτήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀσθενοῦντας Ἀρχιερεῖς ἤτο περὶ τὸς κάθε λόγος, διότι, ὅπως γράφει γι' αὐτοὺς ἀποδεικνύεται ἡ ἀδυναμία τοῦ ἐγγράφου του, ἄλλωστε ἀπό πότε οἱ μονίμως λόγω ἀσθενείας κωλυόμενοι Ἀρχιερεῖς ἐδεσποθετήθη νά συμμετέχουν διά μονίμου ἀντιπροσώπου;

(2) Βλέπετε τό ἐν λόγω ἐγγράφον μας καί εἰς τό προηγούμενον τεύχος ἐν σελίδι 428 καί 429. Ἐξ αὐτοῦ ρητῶς καί σαφῶς προκύπτει ὅτι «δέν ἀναγνωρίζομεν τὰς τοιαύτας ἀποφάσεις... καί δέν θά ἀναγνωρίσωμεν καί οἰασδήποτε νεωτέρας, παρομοίας τῶν προηγουμένων», δηλαδή τὰς καταφῶρος ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑΣ καί ληστρικάς ἀποφάσεις, καί ὅχι ὅπως ἔχει ἡ διατύπωσις εἰς τό ἐγγράφον τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου.

(3) Ἀποφάσεις ἀντικανονικάι - ληστρικάι, σκοπιμότητος, ὁποιοιδήποτε ἐκκλησιαστικόν ὄργανον ἢ πρόσωπον τὰς λάβῃ εἶναι αὐτοδικαίως ΑΚΥΡΟΙ καί ἐκθέτοντο τό πρόσωπον ἢ τό ὄργανον, τό ὁποῖον τὰς ἔλαβεν, ἔστω καί ἂν αὐτό ἐμφανίζεται ἀκόμη καί ὡς Σύνοδος, ὡς πλειοψηφία ἢ καί ὡς «πανορθόδοξος» καί «Οἰκουμενική».

(4) Ἐπομένως ὅποσδήποτε κάποιος εἶναι «ἐν ἀταξίᾳ», καί μάλιστα ΒΑΡΥΤΑΤΗ καί αὐτῇ, καθ' ἡμᾶς σαφῶς καί ἀναμφισβητήτως εἶναι ἡ «Σύνοδος» τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, διό ἄς μὴν ἐξαπατᾶται καί συνεχίζει τὰς ἱεροσυλίας του.

(5) Μέχρι τώρα δέν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν αἱ καταγγελίαι μας καί κάθε Κανονική καί Ὁρθόδοξος παρέμβασίς μας, τώρα ἀπαγορεύεται καί νά ὑποβάλλωμεν ἐγγράφα, ἐνστάσεις κλπ.! Ἄν αὐτό δέν εἶναι παποκαισαρισμός, δικτατορία καί παραλογισμός... τί ἄλλο μπορεῖ νά εἶναι;

διδασκαλίας.⁽⁶⁾ Κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἀλλά καί ἄλλων ἐξίσου σημαντικῶν στοιχείων καί δεδομένων, ἀναφερομένων εἰς σχετικές Συνοδικάς Ἀποφάσεις, ἀφορώσας τὸν ἐν λόγῳ Ἱεράρχην, ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς κανονικῆς τάξεως καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ὅλην στάσιν αὐτοῦ καί τὴν συμπεριφοράν περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει, ὅπως προσερχόμενος εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον,⁽⁷⁾ δώσει τὰς δεούσας ἐξηγήσεις καί ἀναλάβει ἐνώπιον Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας τὰς μεγάλας εὐθύνas του.

β) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Πανάρετον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα δέν προσέρχεται εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οὔτε αἰτιολογεῖ ἐπαρκῶς καί κανονικῶς τὴν ἀπουσίαν του αὐτὴν, προτιμῶν τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ἢ τοὺς Ἀρχιερεῖς πληθώρας ἐγγράφων, εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται ὑποστηρίζων τὰς αὐτὰς μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μεσογαίας θέσεις καί ἀπόψεις μέ πανομοιότυπον μάλιστα τρόπον καί ἐπιχειρηματολογία, ὑπενθυμίζομεν ἔτι καί οὗτος ὁ ἀδελφός ἡμῶν εἶναι ἐκτεθειμένος ἐναντι τῆς κανονικῆς τάξεως καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὴ συμμορφούμενος εἰσέτι πρὸς τὰς ἀφορώσας αὐτὸν Συνοδικάς Ἀποφάσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπελήφθη τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπογραφέντων ἀτυχεστάτων κειμένων ἀλλὰ καί τῶν ἀντιεκκλησιαστικῶν καί ἀντικανονικῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν. (Ὁρᾷτε σχετικές Ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 5.2.2003). Περὶ ὧν αὐτῶν ὀφείλει⁽⁸⁾ καί ὁ ἐν λόγῳ Ἱεράρχης νά δώσῃ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰς δεούσας ἐξηγήσεις καί ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνas του ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καί:

γ) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Βερροίας καί Ναούσης κ. Ταράσιον, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως ἀπεφάσισε νά συμπορευθῇ μετὰ τῶν προαναφερθέντων Ἀρχιερέων, ὡς πρὸς τὴν στάσιν καί συμπεριφοράν αὐτοῦ ἐναντι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν Ἀποφάσεών Της, ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς, καθὼς γνωρίζετε, τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρ. 12/12.9.2003 ἐπιστολήν, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἰς τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν νά προσέλθῃ, ὡς ὤφειλε, εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία (ἐπιστολή), ὡς καί αἱ προηγηθεῖσαι αὐτῆς, θά ἐξετασθοῦν, ὡς πρῶτον μάλιστα θέμα, εἰς τὴν προσεχῇ Συνεδρίασιν

(6) «Καινοτομίαν καὶ ἀλλοτριώσιν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξης Πίστεως καὶ διδασκαλίας» καί ὡς ἐκ τούτου «ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος» ἀποτελοῦν: 1) Τό «Ἀπαλλακτικὸν τῶν Βούλευμα» 54/76. 2) Τὰ καχόδοξα φρονήματα τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, τὰ ὁποῖα γυνῇ τῇ κεφαλῇ δημοσίως ἐκῆρξεν διὰ τῶν γνωστῶν βιβλιδίων του καί ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος του «Πειραικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀγγελίᾳ». 3) Αἱ «εἰσηγήσεις» του κατὰ Φεβρουάριον 2002 καί 2003, ἐντα παραιοιοῦνται, παρερμηνεύονται καί διαστρέφονται ἱστορικά, δογματικά καί Πατερικά κείμενα. 4) Ἡ ἄρνησίς του εἰς τό νά ἱεραρχηθῶν τὰ θέματα Πίστεως καί νά κηρυχθῇ καθαρά ἡ Ὁμολογία, ἡ Ἐκκλησιολογία καί ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ, καί 5) Εἶναι τό βδέλυγμα πού ὥρθωσαν ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἀπὸ τῆς 5.2.2003. Αὐτὰ καί τὸν ἴδιον τὸν Πειραιῶς, ὅσον καί τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καί τοὺς λοιποὺς τῆς ομάδος τῶν ἀλλοτριῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί διδασκαλίας καί δι' αὐτὰ ὑποχρεοῦνται νά ἀπολογηθῶν καί δημοσίως.

(7) Ὅχι, ποτέ δέν δυνάμεθα νά προσέλθωμεν εἰς αὐτὴν τὴν «Ἱεράν σας Σύνοδον», διότι εἶναι παράνομον, ἀντικανονικόν, ληστρικόν καί ὁλοκληρωτικόν καχόδοξον σῶμα.

(8) Ὁφείλετε σεῖς προσωπικά καί προηγουμένως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας νά ἀπαντήσετε εἰς τὴν μακράν σειράν τῶν Κανονικῶν καί ἱστορικῶν ἐγγράφων του καί νά ἀνακαλύψετε ὅσα ἀπεφασίσαι κατὰ τοῦ ἰδίου καί τοῦ ἐκπροσώπου του καί προσβάλατε καί τὰ πρόσωπά των καί τὴν ιδιότητά των ὡς Ἀρχιερεῶς καί Ἱερεῶς ἀντιστοίχως. Εὐτυχῶς πού ὑπάρχουν καί τὰ ἐγγράφα τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου καί αἱ «ἀποφάσεις» σας.

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται ὅπως ὁ ἐν λόγῳ Ἱεράρχης προσέλθῃ⁽⁹⁾ καί ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τὰς ἀπόψεις καί θέσεις του ἀποδεικνύοντας οὕτως τόν ὀφειλόμενον σεβασμόν εἰς τόν ὕψιστον ἐκκλησιαστικόν θεσμόν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐνταῦθα δέ κρίνομεν ἀναγκαῖον, ἀπευθυνόμενοι ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς τρεῖς προαναφερθέντας Ἀρχιερεῖς, ἡ στάσις τῶν ὁποίων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατ' ἐπανάληψιν μὴ ἀνταπόκρισιν τῶν εἰς τὰς προσκλήσεις διὰ τὰς Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκ τῶν πραγμάτων πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἐσκεμμένη⁽¹⁰⁾ ἐνέργεια εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ προβαίνουν μὲ στόχον τὴν παρεμπόδισιν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅπως καὶ παλαιότερον ἐγράψαμε, τὰ ἐξῆς: «ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία τῶν Ἀρχιερέων ἀπὸ τὰς Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων (Κανὼν Μ' Λαοδικείας)».

Τό φαινόμενον τοῦτο, ἐκτός τοῦ ὅτι δέν τιμᾷ οὐδένα, δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,⁽¹¹⁾ ἡ παρεμπόδισις τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας συνιστᾷ μεγάλην ἁμαρτίαν, καὶ ἀσφαλῶς βαρύτατο κανονικὸ παράπτωμα. Ἐκτός τῶν ἀποδεδειγμένως σοβαρῶν λόγων ὑγείας οὐδεὶς ἕτερος εἶναι δυνατόν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ ἀνταπόκρισιν ἡμῶν τῶν Ἀρχιερέων εἰς τὸ νὰ συμμετέχωμεν ἀνελλιπῶς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ δὴ τῆς Ἱεραρχίας, ὅποτεδήποτε καλούμεθα πρὸς τοῦτο. Ἐπιτρέψατέ μου δέ νὰ ἐπισημάνω ὅτι πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀδικαιολόγητος καὶ ἀντικανονικὴ ἡ ἀποχὴ καὶ ἄρνησις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅταν μάλιστα πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται τις τὴν διαφωνίαν του ἢ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων ἢ ἀποφάσεων, ἀφοῦ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς αὐτάς τὰς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ συμμετοχὴ⁽¹²⁾ μας εἰς τὰς Συνεδριάσεις προκειμένου, ἐνεργοῦντες ἐκκλησιαστικῶς, νὰ ἀντιμετωπίζωμε τὰ ὅποια προβλήματα κανονικῶς ἐν Συνόδῳ. Διαφορετικὰ γινόμεθα

(9) Κάνετε λάθος καὶ ἐδῶ. Δέν ὀφείλει νὰ προσέλθῃ, διότι ἡ προσέλευσίς του θά ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν καὶ σύμπραξιν εἰς τὰ ἐγκλήματα σας. Ὅφείλετε ἐσεῖς καὶ ἡ ὁμάδα σας νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅσα σᾶς γράφει καὶ νὰ ἀπαντήσετε καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαρηθῇσεται ἡ πραιτέρω στάσις καὶ τοῦ ἰδίου καὶ ὅλων μας.

(10) «Ἐσκεμμένη! Βεβαίως, καὶ «ἐσκεμμένη» καὶ συνειδητὴ καὶ Κανονικὴ καὶ ὀρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ στάσις, ἡ μὴ συμμετοχὴ καὶ συνεργία εἰς ἱεροσουλίας καὶ προδοσίας. Μὲ τὴν μὴ συμμετοχὴν μας δέν παρεμποδίζομεν τὸν «Συνοδικὸν θεσμόν», αὐτὸν τὸν διασφαλίζομεν, ἐνῶ παρεμποδίζομεν τὰ καίρια καὶ σας συνέδρια, τὰς ἱεροσουλίας σας καὶ ἐπὶ πλεόν τὴν προδοσίαν σας. Ἀσφαλῶς τὰ ξένα Κέντρα ΑΠΑΙΤΟΥΝ νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν εἰς τὸν Παλαισημερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν. Γνωρίζουν ὅτι ἂν μείνωμεν ἐκτός προδοσίας, ἔστω καὶ τρεῖς, ἔστω καὶ δύο, ἔστω καὶ ἓνας Ἀρχιερεὺς, ἡ προδοσία δέν θά ἔχει καταλυτικὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ ἀπλῶς θά παραμείνῃ ἓνας κλυδωνισμός.

(11) «Οὐαὶ ὑμῖν» ὅτι λέγετε τὸ λευκὸν μαῦρο καὶ τὸ μαῦρο θέλετε νὰ τὸ ἐμφανίζετε ὡς λευκόν, διότι ψεύδεσθε καὶ συκοφαντεῖτε καὶ ἔτσι πλήττετε τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐνοεῖτε τὰ ἔργα τοῦ ἀντιδίκου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος δέν ἀνέχεται τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἑστερεώθη καὶ επαγινώθη εἰς τὴν πύωσιν του, Σεῖς μὲ τὴν ὁμάδα σας, διατὶ δέν ἀντιστρατεύεσθε εἰς αὐτόν καὶ τὰ ἔργα του καὶ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΕ ὅχι ἀπλῶς μόνον ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ εἰς τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρνεῖσθε καὶ τὴν προδίδετε;

(12) Ἡ ἄρνησις μας νὰ συμμετέχωμεν εἰς τὰ Καίρια καὶ σας Συνέδρια, αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ γεγονός, μᾶς ἐξασφαλίζει τὴν διαρκὴ συμμετοχὴν μας εἰς τὴν ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ἐκ τῆς ὁποίας σεῖς ἐκκόπτεσθε καὶ οὐσία θέλετε καὶ νὰ τὴν καταργήσετε, ἐνῶ συλλαμβάνεσθε ἀφελεῖς, διότι ἀγνοεῖτε ἢ θέλετε νὰ ἀγνοῇτε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι «πρὸς κέντρα λακτίζετε».

ἔστω καί ἀκουσίως αἵτιοι προκλήσεως μεγαλύτερων προβλημάτων καί σκανδαλισμοῦ Κλήρου καί λαοῦ.

Ἀκόμη νά ὑπενθυμίσωμεν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τήν Συνεδρίασιν Αὐτῆς τῆς 25.4.2003 (ἐκ. ἡμ.) συζητήσασα ἐπὶ τοῦ προβλήματος τό ὅποιον δημιουργεῖται ἀπό τήν μή προσέλευσι εἰς τὰς συνεδριάσεις ἐνίων Ἱεραρχῶν «λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα» ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν «ὅπως τοῦ λοιποῦ εἰς περίπτωσιν μή πραγματοποιήσεως Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας λόγῳ ἀπουσίας τινῶν Ἱεραρχῶν, εἰς τήν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας οἱ ἐργασίες θά λαμβάνουν ὅπωςδῆποτε χώραν ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ παρόντων, τῶν δικαιολογημένως ἀπουσιαζόντων δυναμένων νά παρίστανται δι' ἐκπροσώπου» (Ὅρατε δημοσίευσιν εἰς «Κ.Γ.Ο.» Ἀπρίλιος 2003 Ἀρ. Τ. 299, σελ. 82).⁽¹³⁾

Ἀνακεφαλαιώνοντες ἀναφέρομεν ὅτι συμπληρωματικῶς πρὸς τήν ἤδη ἀποσταλεῖσαν πρὸς Ὑμᾶς πρόσκλησιν (ἀρ. Πρ. 3197) διὰ τήν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 17/30.10.2003 καλοῦνται διὰ τῆς παρούσης οἱ προαναφερθέντες Ἀρχιερεῖς νά ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ κατ' αὐτούς, διότι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά συνεχίσῃ καί θά συνεχίσῃ χάριτι Θεοῦ τήν ἀποστολήν Της⁽¹⁴⁾ καί εἰς αὐτό πρέπει ὅλοι νά συμβάλλωμε πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί εὐχῶν

† Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Εἰς αὐτήν τήν ἐπιστολήν – ἔγγραφον τοῦ ψευδοαρχιεπισκόπου κ. Νικολάου, ἀπαντησαμεν ὡς κάτωθι:

«Ἀρ. Πρωτ. 343

Ἐν Κορωπίῳ τῇ 16(29).10.2003

Πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν, καί τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον, Ἀργοῦδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Κίτρους κ. Γοργόνιον, Διευλίας κ. Ἀνδρέαν, καί Φιλίππων κ. Χρυσόστομον

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: Σεβ/τους Μητροπολίτας Βεργοῖας καί Ναούσης κ. Ταράσιον καί Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Πανάρετον

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί, ὁ Χριστός εἴη ἐν τῷ μέσω ἡμῶν.

Σήμερον, Τετάρτην 16ην Ὀκτωβρίου 2003 (π.ῆ.), περὶ ὥραν 9ην πρωινήν, δ.ά χειρὸς τοῦ φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Εὐαγγέλου Τσαγκατζόγλου, ἐλάβομεν τό συνημμένον ὑπ' ἀριθμ. **42/14(27).10.2003** ἔγγραφον ἐκ τριῶν δακτυλογραφημένων σελίδων, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ φερομένου ὡς «Ἀρχιεπισκόπου» Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου. Κωλυόμενοι νά ἀποδεχθῶμεν τό ἐν λόγῳ ἔγγραφον, τό ἐπιστρέφομεν μέ

(13) Ἀναφέρεται εἰς «ἀπόφασιν» τοῦ ἰδίου, τήν ὁποίαν ἔλαβεν κατὰ τό Καϊαφικόν συνέδριον τῆς 25.4.2003, περὶ οὗ αἰσχρὸν ἐστὶ καί λέγειν...

(14) Ἡ Ἐκκλησία εἶναι βέβαιον ὅτι συνεχίζει καί θά συνεχίσῃ μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ Κυρίου παρουσίας τήν Ἀποστολήν καί τό Ἔργον Της, διότι αὐτό ἐξαρτάται ἀπὸ τόν ἴδιο τόν Χριστό καί τό «Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἐνεργεῖ ὄχι διὰ χειροδετημένων, κακοδοξούντων καί σχισματικῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων καί ἔχοντας γνησίαν καί ἀδιάκοπον τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν λειτουργῶν Της.

τὴν ἔνδειξιν ἀπαράδεκτον, ὥς ἐκδοθέντος παρὰ ἀναρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ προσώπου, ἀντιποιομένου ἀρμοδιότητος καὶ καθήκοντα τοῦ Πρώτου, ἀλλὰ καὶ διότι τυχόν, ἔστω καὶ ἀρνητικὴ ἀποδοχὴ του καὶ κρίσεις ἐπ' αὐτοῦ, ἐγκυμονοῦν τὸν κίνδυνον νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις, ὅτι ἔστω καὶ ἐμμέσως ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἀπὸ 5.2.2003 ἱερόσυλον συμπαιγνίαν μὲ τὰς πρωτοφανεῖς Κανονικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς διαστάσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν αὕτη μέχρι καὶ τὴν 2.6.2003. Αὐθὺς τε δηλοῦμεν, ὅτι ἐμμένομεν ἀπολύτως σταθεροὶ εἰς ὅσα ἔχομεν γράψει ἐπὶ τῶν θεμάτων Πίστεως, εἰς ὅσα κατηγγείλαμεν, καὶ προπάντων εἰς τὴν «περιτείχισίν» μας διὰ τῆς μὴ συμμετοχῆς ἢ ἀποδοχῆς παρανόμων καὶ ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν, ἀποφάσεων καὶ ἀποφάνσεών σας. Ταῦτα καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 336/17.9.2003 καὶ 34./9.10.2003 ἡμετέρων ἐγγράφων.

Δέν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀσχοληθῶμεν, οὔτε μὲ τὴν δεοντολογίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀκύρου ἐγγράφου, διότι δι' ἡμᾶς εἶναι ἀρκετόν ὅτι γνωρίζομεν τὰς συνθήκας, τὰ αἷτια καὶ εἰδικώτερα τὴν σκοπιμότητα, τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖ τοῦτο. Παραλλήλως καὶ πάλιν δηλοῦμεν, ὅπως ἐπανειλημμένως εἶπομεν, ὅτι χάριτι Χριστοῦ, δέν ἐπηρεαζόμεθα ἀπὸ ἀπειλὰς καὶ τρομοκρατίας, ἀπ' οὐποδῆποτε καὶ ἂν προέρχωνται αὗται, διότι οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι δέν τρομοκρατοῦνται, οὔτε δειλιάζουν, ἀλλ' οὔτε καὶ δελεάζονται, Γνώμων δέ καὶ Κανὼν εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν εἶναι ἡ Ἀγάπη, ἡ Κανονικότης καὶ ἡ Ἀλήθεια.

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί κ.κ. Ἀνδρέα, Νικόλαε, Παχώμιε, Γαλακτίων, Γοργόνιε καὶ Ἀνδρέα, κατὰ τὴν ταπεινὴν μας ἄποψιν, ἐάν ἐπιμείνῃτε εἰς τὴν σκολιάν καὶ ἀδιέξοδον ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ξένα Κέντρα καὶ οἱ ἐγκάθετοί των σᾶς ὠδήγησαν, ἐάν δέν θελήσῃτε νὰ ἐπανεέλθῃτε ἐν εἰλικρινεῖ μετάνοιᾳ καὶ ταπεινώσει εἰς τὴν πρό τῆς 5ης Φεβρουαρίου 2003 Κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν καὶ δέν θεραπευθῶν τὰ ἀνοσιουργήματα, τὰ ὁποῖα μέχρι καὶ τὴν 2.6.2003 διεπράχθησαν, ὅχι μόνον δέν θὰ ἀναγνωρισθῇτε ὡς Κανονικοὶ καὶ Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, ἢ ὡς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας κλπ., ἀλλὰ ὅλως ἀντιθέτως διὰ τῆς ἐμμονῆς σας ἐπισημοποιεῖτε καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ κηρύσσετε τὸ νέον πάλιν σχίσμα, ὅπερ μὴ γένοιτο, νὰ συνεχίσετε. Ὅποίας ἀκόμη σατανικὰς ἐπινοήσεις καὶ μεθοδεῖας συλλάβουν καὶ μορφοποιήσουν τὰ ξένα Κέντρα, τὸ μόνον πού θὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ σᾶς καταστήσουν ὅχι ἀπλῶς ἀρνητὰς τῆς Ἀγάπης, τῆς Κανονικῆς τάξεως καὶ τῆς Ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ ἐχθροὺς καὶ πολεμίους τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς σας, ὅσον καὶ ἂν πινέες, «αὐτεῖδωλα» γενόμενοι, φρονοῦσι τὸ ἀντίθετον καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ τῶν προσδοκοῦν καὶ ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ Χριστοῦ.

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί, ΠΟΙΟΥ-ΜΕΝ ΘΕΡΜΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ, ὅπως ἕκαστος ἀπὸ τῆς θέσεώς μας ἔλθωμεν εἰς ἐπίγνωσιν καὶ ταπεινωθῶμεν καὶ μετανοήσωμεν δαυτικῶς, ἀγαπήσωμεν ἐν ἀληθείᾳ καὶ πονέσωμεν διὰ τὰς μέχρι σήμερον ἀνοιχθείσας πληγὰς εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη ζητήσωμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ, διότι «ἔρχεται ταχύ»... Ἐστὲ δέ βέβαιοι, ὅτι ὅπως κάποτε ἀπὸ κοινοῦ εἶχομεν οἱ πάντες τὸ αὐτὸ φρόνημα καὶ μᾶς διέκρινε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντιμετωπίζαμε ὅλας τὰς ἐπιβολὰς τοῦ πονηροῦ,

όποθενδήποτε καί ἂν αὐταί ἐκίνουν, καί ὅπως, ψυχραίμως, ἐν ἀγάπῃ, Κανονικότητι καί νηφαλιότητι, ἀντιμετωπίσαμε τήν προηγουμένην σχισματοαίρεσιν τῶν πέντε, μέχρι καί τά μέσα τοῦ 1997, (κατόπιν, ὡς μή ὠφείλατε, ἀλλάξατε πορείαν...), οὕτω καί τώρα, ὅσοι χάριτι Χριστοῦ παραμείνωμεν πιστοί, δέον, ὡς Κανονικοί καί Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, νά ἀντιμετωπίσωμεν περαιτέρω καί αὐτήν τήν σχισματοαίρεσιν, ἐλλά θεραπευτικῶς καί τό νέον ἐνεργούμενον σχίσμα σας, ὥστε νά μή λάβῃ περαιτέρω διαστάσεις, νά μήν παγιωθῇ καί καταστῇ ἀμετάκλητον.

Ἄς μήν αὐτοαπατώμεθα, ἀλλά νά ἔχωμεν πρό ὀφθαλμῶν μας, ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι ὅλων τῶν σχισμάτων, ὅχι μόνον δέν θά ἴδουν πρόσωπον Χριστοῦ, ἀλλά καί μετά τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου καί τοῦ Ἀρείου ἡ μερίς αὐτῶν, ὅπερ μή γένοιτο, χάριτι καί φιλανθρωπία τοῦ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος, σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ. Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἡμεῖς μή μείνωμεν εἰς τούς τάφους τῆς προδοσίας, πού μᾶς ἀνοιξαν.

Ἐν Χριστῷ Ἀδελφός καί Συλλειτουργός
† Ὁ Μεσογαῖας καί Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

Καταλύει τό Καταστατικόν καί παρανομεῖ

Μετά τήν κατάλυσιν τῆς Κανονικῆς Τάξεως καί τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, ὑπό τοῦ ψευδοαρχιεπισκόπου κ. Νικολάου ΚΑΤΑΛΥΕΤΑΙ καί τό ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε. καί οἱ σχετικοί Νόμοι τοῦ Κράτους. Παρά τās Κανονικάς καί συννόμους παρεμβάσεις μας, ὁ Σεβ. Πειραιῶς δέν διστάζει, ἀλλ' ὅλως παρανόμως καί ἀντικταστατικῶς, ἀφοῦ ΑΚΥΡΩΣ «συνεδρίασεν ὡς πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.», πλέον συγκαλεῖ ΑΚΥΡΩΣ καί Γενικήν Συνέλευσιν. Παραθέτομεν τό σχετικόν ἄκυρον καί παράνομον χαρτίον καί ἀκολουθεῖ ἡ παρέμβασίς μας.

« Ἀρ. Πρωτ. 235

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 2003 (ἐκ. ἡμ.).

Πρός τὰ Μέλη τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου Κληρικῶν «Ματθαῖος ὁ Α΄»

ΘΕΜΑ: Πρόσκλησις διὰ τήν ἐτησίαν Γενικήν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν.

Διὰ τοῦ παρόντος οἷς γνωρίζομεν, ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν «Ματθαῖος ὁ Α΄» καί συνωδά τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ ἐτησία Γενική Συνέλευσις ὠρίσθη διὰ τήν 31ην Ὀκτωβρίου 2003 (ἐκκλ. ἡμ.)/13η Νοεμβρίου 2003 (πολ. ἡμερ.) ἡμέραν Πέμπτην καί ὥραν 9ην π.μ. εἰς τήν συνλήθη αἴθουσαν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρο (Μ. Μπρότσαρη 8, Περιστέρι).

Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως:

1. Ἐκθεσις Πεπραγμένων καί Ἀπολογισμός τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου. 2. Οἰκονομικός Ἀπολογισμός μέχρι σήμερον καί ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ μέχρι 31.12.2002. 3. Προϋπολογισμός διὰ τό ἐπόμενον οἰκονομικόν ἔτος.

Ἄπαντα τὰ μέλη πρέπει νά ἔχουν καταβάλει πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τήν ἐτησίαν συνδρομήν των.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ὁ Αθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Νικόλαος

† Πρωτοπρ. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου

Ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ΑΚΥΡΟΥ, ὡς παρανόμου καὶ ἀντικαταστατικῆς προσκλήσεως, τρία ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε., ἡ ἐλαχιστότης μου, ὁ Παν/τος π. Ἀμφιλόγιος Ταμπουρᾶς καὶ ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης ἀρμοδίως παρενόημεν διὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ παρατιθεμένου ἐγγράφου μας:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
Στρογγύλη 194.00 - Κορωπί Ἀττικῆς

Ἀρ. Πρωτ. 344

Ἐν Κορωπίῳ τῇ 28.10.2003 (π.ῆ.)

ΘΕΜΑ: Ἀπάντησις εἰς τὴν μέ ἀριθμ. Πρωτ. 235/10.10.2003 (ἐκκ. ἡμ.) «πρόσκλησιν διὰ τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν» τοῦ ΙΦΣΚΑΕΓΟΧ.

Σχετικόν: Τό μέ ἀριθμ. Πρωτ. 336/(17).9.2003 ἡμέτερον ἐγγραφον μετὰ τῶν συνημμένων ἐκ σελ. 123.

Πρός

1) Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Νικόλαον τόν ὑπογράφοντα ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως τό ὑπ' ἀριθμ. 235/10 Ὀκτωβρίου 2003 (ἐκκ. ἡμ.) ὡς «ὁ Ἀθηνῶν» καὶ ὡς «Πρόεδρος» τοῦ «Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.Γ.Ο.Χ.».

2) Γενικόν Γραμματέα τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.Γ.Ο.Χ. Πρωτοπρεσβύτερον Δημήτριον Τσαρκατζόγλου.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: 1) Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν καὶ 2) Τά τακτικά μέλη τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου Κληρικῶν τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν παροῦσαν, ὁ Μητροπολίτης Μεσσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος, ὁ Ἱερομόναχος Ἀμφιλόγιος Ταμπουρᾶς, ἐκπροσωπῶν καὶ τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Πανάρετον καὶ τόν Παν/τον Ἱερομ. π. Ἰγνάτιον Δάσσιον, καὶ ὁ θεολόγος Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 235/10.10.2003 πρόσκλησίν σας ἀπαντῶμεν τά κάτωθι:

Ἡ ἐν λόγῳ Πρόσκλησίς σας διὰ Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ ΙΦΣΚΑΕ τὴν 31.10.2003, δέν γίνεται δεκτὴ ὑφ' ἡμῶν, ὡς ΑΚΥΡΟΥ οὔσης, διότι Σεῖς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ΔΕΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΣΘΕ νά ἐμφανίζεσθε ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος», οὔτε ὡς «Πρόεδρος» τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε. Κατὰ τό Καταστατικόν, ἄρθρον 11ον, «Πρόεδρος τοῦ ἐκάστοτε Δ.Σ. αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος, καθίσταται ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἐνῶ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγρ. α ρητῶς μνημονεύεται ὅτι Αὕτη (ἡ Ἐκκλησία) ἐκπροσωπεῖται «ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου ἢ τοῦ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΑΥΤΟΥ». Διὰ τοῦ ὑπερθεν ὑπ' ἀριθμ. 336/4.9.2003 ἡμέτερου ἐγγράφου, μετὰ τῶν συνημμένων αἰτῶ ἐξ 123 σελίδων, ἐκδοθέντος καὶ εἰς σῶμα ὑπὸ τόν τίτλον: «Ἐνστάσεις, Καταγγελίαι, Διαμαρτυρίαι», σᾶς ἔχομεν καταγγεῖλει, ὅτι τόσον ἡ «παραίτησις» τοῦ Μακαριωτάτου, ὅσον καὶ ἡ ὑμετέρα «ἐκλογὴ» εἶναι ἄκυροι, ὡς ἀντικανονικά. Παρά τό γεγονός δέ ὅτι αὗται ὑπεβλήθησαν ἀρμοδίως καὶ Κανονικῶς, δέν ἐξεδικάσθησαν. Κατὰ συνέ-

πειαν πᾶσα περαιτέρω ενέργεια ὑμῶν ὑπό τὰς ἀνωτέρω ιδιότητας θά ἀποτελέσῃ νέον βαρύτατον ἀδίκημα, καί πρωτίστως τό ἀδίκημα ἀντιποιήσεως τοῦ Προέδρου, τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.Γ.Ο.Χ.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ὡς γνωρίζετε ἀπό παλαιότερα ἔγγραφα μας, ἔχουν καταγγελεῖ καί πάσχουν ἀκυρότητος καί αἱ Γενικαί Συνελεύσεις τῶν ἐτῶν 2001 καί 2002, ὅπως καί τὰ διοικητικά συμβούλια ἀπό Νοέμβριον - Δεκέμβριον 2000 καί ἐξῆς, διὰ παράνομον σύνθεσιν καί δι' ἀντικαταστατικὰς ἐνεργείας καί παραλείψεις, διὰ τῶν ὁποίων παρεκωλύθη «ἡ εὐδόσις τῶν σκοπῶν τοῦ 'Ιεροῦ Συνδέσμου» (ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ), μέ συνέπειαν νά ζημιωθῇ οὗτος εἰς μέγαλον βαθμόν. Αἱ εὐθῆναι τόσον τοῦ Μακ/του 'Αρχιεπισκόπου, ὅσον καί τῶν μελῶν ἐκείνων τῶν Δ.Σ., καθὼς καί τῶν 'Εξελεγκτικῶν 'Επιτροπῶν δέν παραγράφονται καί δέν θά παραμείνουν ἀνεξέλεγκτοι. Μέχρι πρό τιнос ἠλπίζαμεν εἰς τὴν διόρθωσιν καί θεραπείαν ὅλων τῶν παρανόμων καί ἀντικαταστατικῶν ἐνεργειῶν σας, ἀλλὰ ἀπεγοητεύθην, διότι ἐξωθεῖτε τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα καί τοῦτο οὐχί τυχαίως. Καθ' ἡμᾶς, ὡς ἐπανειλημμένως ἔχομεν καταγγεῖλει, τίποτε ἀπολύτως δέν ἐγίνε τυχαίως ἢ ἐκ τινος ἐγγενοῦς ἀδυναμίας, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐγένοντο ἐσκεμμένως, δι' αὐτό περαιτέρω ἐπιβάλλεται τόν λόγον νά ἔχῃ ἡ Δικαιοσύνη.

Πιστεύομεν ὅτι κατανοεῖτε, διατί καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπό τό 1999, δέν ἐκινήσαμεν καί τὴν διαδικασίαν τῆς τυπικῆς διαγραφῆς ὑμῶν τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Νικολάου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παράγρ. γ, καθ' ἣν: «Πᾶν μέλος τό ὁποῖον ἤθελε παρεκκλίνει... τῆς 'Εκκλησιολογίας τῆς 'Ακαινοτομήτου 'Εκκλησίας Γ.Ο.Χ., θέτει ἐαυτό ἐκτός τοῦ Συνδέσμου». Μέχρι σήμερον ἠρκέσθημεν εἰς Προτάσεις, 'Αναφοράς καί Καταγγελίας, ὅσον ἀφορᾷ τό ὑπ' ἀριθμ. 54/76 'Απαλλακτικόν Βούλευμα, διὰ τοῦ ὁποίου, ἐφ' ὅσον σιωπηρῶς τό ἀνέχεσθε, καί δέν τό καταδικάζετε, ἀλλὰ μᾶλλον πανηγυρίζετε δι' αὐτό, ἔχετε ἤδη ἀρνηθεῖ καί τὴν 'Εκκλησιολογίαν τῆς 'Ακαινοτομήτου 'Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. καί τὴν ἴσου κύρους 'Αποστολικήν σας Διαδοχήν. Πέραν τούτων τὰ ἐντυπᾶ σας «Προσκυνητή ἡ Εἰκόνα τῆς 'Αγίας Τριάδος», καθὼς καί ἡ 'Εφημερίς σας «Πειραϊκή 'Εκκλησιαστική 'Αγγελία» βρῖθουν κακοδόξων αἰρετικῶν φρονημάτων, ἐνῶ περιστρέφετε καί παρερμηνεύετε ἐπίσημα κείμενα Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς καί 'Αγίων Πατέρων.

Τό ἔσχατον ἀδίκημά σας, τό ὁποῖον κατελέγχεται ἀπό τό Καταστατικόν, εἶναι τό γεγονός, ὅτι ἀπό τὴν **5.2.2003** (ἐκκλησ. ἡμερολ.) διὰ τῆς συμπαιγνίας σας περὶ «παραίτησεως» τοῦ Μακαρ. 'Αρχιεπισκόπου καί Προέδρου τῆς Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.Γ.Ο.Χ. κ. 'Ανδρέου, ἀνατρέψατε καί κατελύσατε τὴν 'Εκκλησιαστικὴν Τάξιν, ἥτοι «ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΗΣ ΜΙΑΣ, ΑΓΙΑΣ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νά τηροῦν ἀπαρασασλεύτως τὰ μέλη του. ('Αρθρα 2ον παράγρ. γ, 3ον γενικόν εἰσαγωγικόν μέρος καί παράγρ. α, 7ον εἰσαγωγικόν, 6ον παράγρ. α, β, γ, ε, καί 26ον). Κατὰ τῆς συμπαιγνίας ταύτης, καί ὅσων ἐπηκολούθησαν, ἥτοι κατὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν Συνεδριάσεών σας ἀπὸ **5.2.2003** καί μέχρι σήμερον, ὅπως ἤδη προεμνημονεύθη, ἔχουν ὑποβληθεῖ 'Ανα-

φοραί - Καταγγελίαι, Ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας ληστροικῶ, δικτατορικῶ τῷ τρόπῳ δὲν ἐλάβετε ὑπ' ὄψιν μέ ὅ,τι καὶ ὅσα αὐτό σημαίνει ἀπὸ Κανονικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, ὅσον καὶ Νομικῆς δικαστικῆς τοιαύτης.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. β καὶ γ, ἐκ τῶν βασικῶν σκοπῶν, δι' οὓς ἰδρύθη ὁ Ἱερὸς Φιλανθρωπικὸς Σύνδεσμος εἶναι καὶ: «β) Ἡ καλλιέργεια καὶ διάδοσις τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρχῶν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» καὶ «γ) Ἡ τήρησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων καὶ δι' αὐτῶν ἀντιμετώπισις πάσης ἀντορθοδόξου, ἀντεθνικῆς καὶ ἀντικοινωνικῆς προπαγάνδης ἐπὶ τῷ τέλει τῆς θριαμβεύσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀκαينوτομήτου Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥς αἱ ἀρχαὶ ἀνόθευτοι διαφυλάττονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς προεδρευομένης σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου κανονικοῦ διαδόχου τοῦ αἰοδίου Ἀρχιεπισκόπου ΜΑΤΘΑΙΟΥ τοῦ Α΄». Βλέπετε καὶ τὸ προμνημονευθέν ἄρθρον 3, ἐν ᾧ ἡ τήρησις «καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Κανονικῆς Τάξεως» τίθεται παραπλησίον τῶν «νομίμων μέσων», ἐνῶ ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ παράγρ. α ρητῶς ὀρίζεται, ὅπως ὁ διάδοχος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου πρέπει νὰ προέρχεται αὐστηρῶς μέσω τῆς Κανονικῆς διαδικασίας, ἥτοι νὰ εἶναι «ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ αὐτοῦ», ὅπερ δὲν συντρέχει εἰς τὴν περίπτωσίν σας.

Κατόπιν αὐτῶν, τόσον Ὑμεῖς ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ὅστις παρανόμως ἐμφανίζεσθε ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν» καὶ «Πρόεδρος τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε.Γ.Ο.Χ.», ὅσον καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, μέλη τοῦ Συνδέσμου, οἱ ὁποῖοι συνήγγισαν καὶ εὐνόησαν τὴν ἀντικανονικὴν ἀναρρίχησίν σας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΣΘΕ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν διὰ ρητὰς καὶ σαφεῖς Κανονικὰς παραβάσεις, καὶ διότι ἐθέσατε εἰς τὸ Ἀρχεῖον ὅλα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα καθάπτονται τῆς τε Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, γεγονός τὸ ὁποῖον ἀντιβαίνει πρὸς σύνολον τὸ Καταστατικόν τοῦ ΙΦΣΚΑΕΓΟΧ.

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΣ

† Ἱερομ. Ἀμφιλόχιος Ταμπούρας, ἐκπροσωπῶν καὶ τὸν Σεβ. κ. Πανάρετον
καὶ τὸν Ἱερομ. Ἰγνάτιον Δάσσιον,
Θεολόγος Ἐλευθέριος Χρ. Γκουτζίδης

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω κοινοῦ ἐγγράφου μας δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ὀρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀντιποιοιμένου τόν Πρόεδρον τοῦ ΙΦΣΚΑΕ Γενικὴ συνέλευσις τὴν 31 Ὀκτωβρίου, λόγῳ μὴ προσελεύσεως καὶ πολλῶν ἄλλων μελῶν. Ὁ ψευδοαρχιεπίσκοπος ὅμως δὲν παραιτεῖται, ἀλλὰ ἀποστέλλει δευτέραν πρόσκλησιν. Καίτοι εἶναι περιττὴ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς τῆς «β' προσκλήσεως», διότι εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἴδια μέ τὴν πρώτην, μέ μόνην διαφορὰν τὴν προσθήκην ἐνός ἀκόμη θέματος τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4, διὰ καθαρὰ ἱστορικοῦς λόγους, παραθέτομεν καὶ τὴν δευτέραν ΑΚΥΡΟΝ πρόσκλησιν:

« Ἀρ. Πρωτ. 236

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1/14 Νοεμβρίου 2003

Πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου Κληρικῶν «Ματθαῖος ὁ Α'»**ΘΕΜΑ:** Πρόσκλησις διὰ τὴν ἐτήσιαν Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν Μελῶν.

Διὰ τοῦ παρόντος οἷς γνωρίζομεν, ὅτι κατόπιν τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 31ης Ὀκτωβρίου/13ης Νοεμβρίου λόγω ἐλλείψεως ἀπαρτίας καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν «Ματθαῖος ὁ Α'» καὶ συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευσις ὠρίσθη διὰ τὴν 19ην Νοεμβρίου 2003 (ἐκκλ. ἡμ.) / 2 Δεκεμβρίου 2003 (πολ. ἡμερ.) ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. εἰς τὴν συνήθη αἴθουσαν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πνευματικὸν Κέντρον (Μ. Μπότσαρη 8, Περιστέρη).

Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως:

1. Ἐκθεσις Πεπραγμένων καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου. - 2. Οἰκονομικὸς Ἀπολογισμὸς μέχρι σήμερον καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ μέχρι 31.12.2002. - 3. Προϋπολογισμὸς διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος. - 4. Ἡ ἀπὸ 28.10.2003 καὶ ὑπ' ἀρ. Πρωτ. 344 ἔγγραφον τῶν Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου, Ἱερ/χου π. Ἀμφιλοχίου καὶ Ἐλ. Γκοντζίδη.

Ἄπαντα τὰ μέλη πρέπει νὰ ἔχουν καταβάλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν των.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ****Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ**

† Ὁ Ἀθῆνων καὶ Πάσης Ἑλλάδος Νικόλαος

† Πρωτοπρ. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου»

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἐθεωρήσαμε περιττὴν κάθε ἀπάντησιν, ἐνῶ πλέον ἡ ἐκ μέρους μας ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ἐπὶ τῶν «πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὑπὸ τὴν Ἀντικανονικὸν καὶ Ἄκυρον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πρόεδρον θὰ ἀντιμετωπισθοῦν, ὅπως προβλέπει τὸ Καταστατικὸν καὶ ἡ Νομοθεσία, ἀφοῦ πρῶτον, ὡς ἔχοντες νόμιμον δικαίωμα, θὰ ἐνημερωθῶμεν δι' ἐπισήμων ἀντιγράφων, τὰ ὅποια καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης δημοσίως αἰτοῦμεν νὰ λάβωμεν.

Ὑποκριτική, ὑστερόβουλος ἢ ἀφελὴς ἐνέργεια;

Παρά τὰς τόσας ἀρμοδίως, Κανονικῶς καὶ νομίμως γενομένης παρεμβάσεις μας, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὸν «Ἀρχιεπίσκοπον», Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ὡς νὰ μὴν ἐπικοινωνῇ, ἢ εἶναι δεσμευμένος καὶ δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀναθεωρήσῃ, ἀπέστειλεν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον καὶ τὸ κάτωθι ἔγγραφον, τὸ ὅποιον μᾶς ἀφήνει ἀδιαφόρους ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὡς ἀκύρου καὶ ἀνυποστάτου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀφελοῦς καὶ ὑστερόβουλον.

« Ἀρ. Πρωτ. 3198

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11/24η Νοεμβρίου 2003

Πρὸς Σεβ/τον Μητροπολίτην Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον, εἰς Κορωπί

Σεβασμιώτατε, εἰλογεῖτε.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴν τακτικὴν Αὐτῆς Συνεδρίασιν τῆς 17/30 Ὀκτωβρίου ἐ.ε. ἀπεφάσισε ὅπως συμμετέχετε εἰς τὴν Ἐνδημιῶσαν Ἱερὰν Σύνοδον ὡς μέλος, ὑπὸ τὴν νέαν Αὐτῆς σύνθεσιν, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Νικολάου.

Παρακαλεῖσθε ὅπως, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, ἐνημερώσητε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς ὡς ἂν Ἀποφάσεως.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου**Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος**

† Πρωτοπρ. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου»

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω, δέν ἀπαντήσαμεν διότι ὅποιαδήποτε ἀπάντησις, ἐν προκειμένῳ καὶ ἀρνητικὴ, τὴν ἐθεωρήσαμε ἐνθεν μὲν ὡς περιττή, ἀφοῦ ἐξ ὧν τῶν προηγουμένων ἐγγράφων μας εἶναι δεδομένη ἡ γενικωτέρα θέσις μας, ἐνθεν δὲ διότι τὸ συγκεκριμένο ἔγγραφον κραυγάζει ὅτι ἀποτελεῖ καθαρὰ ὑστερόβουλον ἐνέργειαν...

ΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ 2004

Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

α) Ὁ ἐπίτομος Ἡμεροδείκτης τῆς Ἱ. Μ. εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὰ 80 ἔτη ἀπὸ τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Σχίσματος 1924-2004

Ἐκυκλοφόρησε εἰς ἐξαιρετικά ἐπιμελημένην ἔκδοσιν ὁ ἐπίτομος Ἡμεροδείκτης 2004, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς. Εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τοὺς τρεῖς νεωτέρους Φωστῆρας τῆς Ὁρθοδοξίας ἥτοι, τὸν Μέγ. Φώτιον, Ἀγ. Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν καὶ Ἀγ. Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν τοὺς κατὰ τοῦ Παπισμοῦ ἀγωνισθέντας, καθὼς καὶ εἰς σύγχρονον Ὁμολογητὴν Ἱεράρχην τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ματθαῖον, τὸν κατὰ τῆς καταδεδικασμένης παπικῆς καινοτομίας τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ ἀγωνισθέντα. Παρατίθεται τὸ σύντομον προλογικὸν σημείωμα τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου μας κ. Κηρύκου:

«Τὸ ἔτος 2004 συμπληροῦνται 80 ἔτη ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Παπικῆς σχισματοαιρέσεως - καινοτομίας τοῦ Νέου ἡμερολογίου εἰς τὸν χώρον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτόμου Αὐτῆς Ἡμεροδείκτου τοῦ σωτηρίου ἔτους 2004, δημοσιεύει ἓνα πολὺ σημαντικὸν ὁμο-

λογιακὸν καὶ ἐκκλησιολογικὸν κείμενον, τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ φύσις καὶ οὐσία τοῦ κατὰ τὸ 1924 Νεοημερολογιτικοῦ Σχίσματος» εἰσήγησιν τοῦ Ἑλλογ. Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ Σχίσματος τοῦ 1937. Ἀπὸ τὴν εἰσήγησιν αὐτὴν καὶ τὰ εἰς αὐτὴν παρατιθέμενα στοιχεῖα, ἀβιάστως προκύπτει, ὅτι:

- Ὁ Νεοημερολογισμὸς πρωτίστως εἶναι Οἰκουμενισμὸς.
- Ἀνεκινήθη, προωθήθη καὶ ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενιστικῆς Κινήσεως.
- Ἡ δεοντολογία τῆς ἐπιβολῆς του συνίσταται εἰς τὴν ἐν τῷ κοινῷ ἐορτασμῷ συνύπαρξιν καὶ ἑνώσιν «Ὁρθοδόξων» καὶ αἰρετικῶν.
- Ἀποτελεῖ τὸ «πρῶτον βῆμα» τῆς ἐν τῷ Οἰκουμενισμῷ ἐνώσεως καὶ

• Ἀποτελεῖ σχίσμα μέ ὅλας τάς κανονικάς καί σωτηριολογικάς ἐπιπτώσεις τοῦ σχίσματος, ὅπως αὐταί προβλέπονται ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῆς Παραδόσεως καί Πράξεως τῆς Ἐκκλησίας.

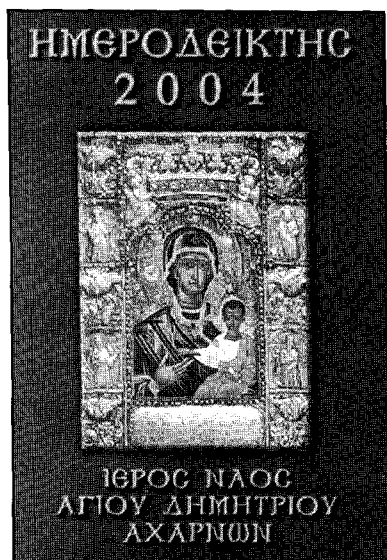
Εὐελπιστοῦντες, ὅτι ἡ δημοσίευσίς τῆς εἰσηγήσεως θά συντελέσῃ ἀφ' ἐνός μέν εἰς τήν ἔτι περαιτέρω πνευματικήν καί ἐκκλησιολογικήν κατάρτισιν τῶν Ὁρθοδόξων, ἀφ' ἐτέρου δέ εἰς τήν διαφώτισιν τῶν ἐντός τῆς Νεομερολογιτικῆς σχισματοαιρέσεως πλανωμένων, διατελοῦμεν εὐχόμενοι πρός Κύριον πᾶν ἀγαθόν διά τό νέον Ἔτος 2004».

Διόρθωσις: Εἰς τόν ἐπίτομον Ἡμεροδείκτην τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἡ λέξις «Κατέτμησε τό Σῶμα» τῆς σελίδας 46, ὡς ἀδόκιμος, ἀντικαθίσταται μέ τήν φράσιν: «Ἀπέκοψεν καί ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ σώματος...».

β) Ὁ Ἡμεροδείκτης 2004 Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου, κυκλοφόρησε, σέ εὐχρηστο ἐγκόλπιο σχῆμα, ὁ Ἡμεροδείκτης 2004 τῆς Ἑνορίας Ἀν. Δημητρίου Ἀχαρνῶν καί τοῦ Κέντρου Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ «*Παναγία Σουμελά*». Στά ἐγχρωμα ἐξώφυλλα δημοσιεύονται ἡ Εἰκόνα τῆς Ἐφόρου τῶν Ἑλλήνων Ποντίων Παναγίας Σουμελά καί ὁ Ναός Ἀγ. Δημητρίου.

Ἐκτός τῶν ἐορτολογίων ὁ Ἡμεροδείκτης περιλαμβάνει καί τοὺς Χαιρετισμούς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γιά τήν καθημερινή διευκόλυνση τῶν φιλακολούθων πιστῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

α) Τό τεῦχος τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς» μηνός Σεπτεμβρίου, λόγω λάθους κατά τήν διεκπεραίωσιν, πιθανόν νά μήν ἐστάλῃ εἰς ὀρισμένους συνδρομητάς. Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀναγνώσται δέν ἔλαβον τό ἐν λόγω ἱστορικό τεῦχος, πού εἶναι ἀφιερωμένο εἰς τάς Ἐπισκοπικάς Χειροτονίας τοῦ 1948 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 55 ἐτῶν, νά ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰ τηλέφωνα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

• • •

β) Λόγω ἐλλείψεως χώρου, τά περί τῆς καταλήψεως ὑπό τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου, τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως Ἀθηνῶν, ἐκτίθενται εἰς τό ἀμέσως ἀκολουθοῦν τεῦχος τῆς «Ο.Π.».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατά τούς μήνες Νοέμβριο καί Δεκέμβριο 2003, ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος κινήθηκε ὡς ἑξῆς:

Ὅλες τίς Κυριακές, τὰ Σάββατα καί τίς μεγάλες ἑορτές τοῦ διμήνου ἱερούνησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν.

Τὴν 25η Νοεμβρίου, Ἑορτὴ τῆς Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, προέστη τῆς Πανηγύρεως τοῦ ὁμωνύμου Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ. Ἀκολουθεῖ σχετικό ρεπορτάζ:

Πανήγυρις Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Αἰκατερίνης

Τὴν Δευτέρα 25η Νοεμβρίου 2003, Ἑορτὴ τῆς Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Μητροπολιτικός Ἱ. Ναὸς Στρογγύλης Κορωπίου. Τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ (τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 24ης Νοεμβρίου) καί τῆς Θείας Λειτουργίας κατὰ τὴν ἑόρτιο ἡμέρα προέστη ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης κ. Κήρυκος**, συμπαραστα-
τούμενος ἀπὸ τὸν **Πρωθιερέα π. Θωμᾶ Κοντογιάννη** καί τὸν **Ἱερέα π. Ἀνδρέα Σίντινιεβ**. Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ **Διευθυντὴς τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς» κ. Ἀντ. Μάρκων**. Στὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις συμμετεῖχαν δεκάδες πιστῶν, στοὺς ὁποίους παρατέθηκε ἑόρτιο τράπεζα στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ παρακειμένου Μητροπολιτικοῦ Ἰδρύματος καί στὸ νέο Ἀρχονταρίκι.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κήρυκος, καί ἀπὸ τὴν θέσι αὐτὴ, ἐκφράζει τίς θερμὲς του εὐχαριστίες πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς οἱ ὅποιοι ἐτίμησαν τὴν μνήμη τῆς Μεγαλομάρτυρος. Ἐπίσης εὐχαριστεῖ καί ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καί ἀδελφάς πού ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν εὐπρόσωπη ἐμφάνισι τῶν χώρων καί τὴν φιλοξενία τῶν προσκυνητῶν. **Ὅλοι ἂς ἔχουν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης.**

Νυκτερινὲς Ἀκολουθίες Μητροπ. Ναοῦ Ἀγ. Αἰκατερίνης

Ὑπενθυμίζεται στοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς, ὅτι μέ ἀπόφασι τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου 2003, κάθε βράδυ Τετάρτης πρὸς Πέμπτη, ἐκτὸς μεγάλων Ἑορτῶν, τελεῖται στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀγ. Αἰκατερίνης νυκτερινὴ Ἀκολουθία, **«μικρὴ Ἀγρυπνία»**, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὸν Ἑσπερινό, τὸν Ὁρθρο καί τὴν Θεία Λειτουργία, μέ σύντομο λειτουργικὸ κήρυγμα. Ἡ Ἀκολουθία ἀρχίζει τὴν 10η βραδυνὴ καί τελειώνει περίπου τὴν 1.30 πρωινῇ. Ἱεουργεῖ ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος. Μέχρι τῆς κυκλοφορίας τοῦ παρόντος ἔχουν τελεσθεῖ μικρὲς Ἀγρυπνίες:

— Τὴν **3.10.2003** (Ἀγ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου). — Τὴν **10.10.2003** (Ἀγ. Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας). — Τὴν **17.10.2003** (Ἀγ. Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει). — Τὴν **24.10.2003** (Ἀγ. Σεβαστιανῆς). — Τὴν **31.10.2003** (Ἀγ. Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀπελλοῦ καί Ἀριστοβούλου). — Τὴν **7.11.2003** (Ἀγ. 33 Μαρτύρων Μελιτηνῆς) καί — Τὴν **14.11.2003** (Ἀγ. Ἀποστόλου Φιλίππου). — Τὴν **28.11.2003** (Ἀγ. Στεφάνου Ὁσιομάρτυρος). — Τὴν **5.12.2003** (Ἀγ. Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου). — Τὴν **19.12.2003** (Ἀγ. Βονιφατίου καί Ἀγλαΐδος). — Τὴν **26.12.2003** (Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου). — Τὴν **2.1.2004** (Ἀγ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ). Καί — Τὴν **9.1.2004** (Ἀγ. Μάρτυρος Πολυεύκτου).

Καλοῦνται οἱ εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ νά πλαισιώσουν τίς κατανυκτικὲς αὐτὲς νυκτερινὲς Ἀκολουθίες, τίς λατρευτικὲς αὐτὲς Συναξεῖς προσευχῆς, οἱ ὁποῖες ὠφελοῦν πολλαπλῶς τοὺς συμμετέχοντες.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ 14ου ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΝΟΗΣ"

Τεύχος 132-133, 'Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2003 (σελίδες: 1-48)

- 'Η μέθοδος έρεύνης τῆς 'Αγ. Γραφῆς».
- 'Από τὴν ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων 2003.
- «ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»: Συνοπτικὸν ἱστορικὸν τῆς συνοδικῆς κρίσεως ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 2002 μέχρι τῆς 5.2.2003. Παρατίθενται καὶ αἱ ὑπ' ἀριθμ. 297/30.9.2003 καὶ 302/13-26.11.2002 Καταγγεῖλαι τοῦ Σεβ/του Κηρύκου, σχετικῶς μὲ τὴν περαιτέρω ὀξυνσι τῆς Συνοδικῆς κρίσεως.
- Εἰς 'Οσμὴν Εὐωδίας Πατερικῆς: 'Ο Μέγας 'Αθανάσιος ὡς 'Επίσκοπος.
- Τό «τέλος» μίας σκευωρίας κατὰ τοῦ Παν/του 'Ιερομονάχου π. 'Αμφιλοχίου.
- 'Εκδημῖαι: 'Εκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Μοναχὴ Μαριάμ.
- 'Επικοινωνία μὲ τοὺς 'Αναγνώστες: α) 'Επὶ τοῦ θέματος τῆς Αὐστραλίας... μέρος 5ον. β) 'Η ἐπιστολὴ τοῦ κ. Στυλ. Λιέπουρη.

Τεύχος 134, Μάρτιος 2003 (σελίδες: 49-96)

'Αφιέρωμα εἰς τὴν Κυριακὴ τῆς 'Ορθοδοξίας

- «'Η μέθοδος έρεύνης τῆς 'Αγ. Γραφῆς».
- 'Ο ἐορτασμός τῇ Κυριακῇ τῆς 'Ορθοδοξίας στὴν 'Ι. 'Αρχιεπισκοπὴ 'Αθηνῶν.
- 'Ο ἐορτασμός στὴν 'Ι. Μητρόπολι Λαρίσης καὶ Τυρνάβου: Προσφώνησις τῆς ἐκδηλώσεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Λαρίσης κ. Παναρέτου.
- 'Ομιλία τοῦ 'Ιερομονάχου π. 'Ιγνατίου Δάσσιου μὲ θέμα: «**ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ**». 'Αναφορά τοῦ Σεβ. Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Κηρύκου, ἐπὶ τοῦ **ΟΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ Ζ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**. 'Ακολουθεῖ ἡ **ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ - ΟΜΟΛΟΓΙΑ** τοῦ 'Ιεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Πιστοῦ Πληρώματος τῆς 'Ι. Μητροπόλεως.
- «ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»: 'Επὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ «ἀποφάσεων τῆς 'Ι.Σ.'Ι. τῆς 5.2.2003. **'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος κ. 'Ανδρέας δηλώνει τὴν βούλησίν του ὅτι «παρατεῖται»!!!** (Μέρος 1ον).

● «ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ «ΕΙΣΗΓΗΣΙΝ» ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ» Ὑπὸ τοῦ Θεολόγου κ. 'Ελευθερίου Γκουτζιῖδη. (Μέρος 1ον).

● 'Εκκλησιαστικά Χρονικά: Τὴν Β' Κυριακὴ Νηστειῶν 'Εκδήλωσις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ 'Αγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ. Τὴν Γ' Κυριακὴ Νηστειῶν 'Εκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου. Τὴν Δ' Κυριακὴ Νηστειῶν 'Εκδήλωσις εἰς Λάρισαν πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τεύχος 135, Ἀπρίλιος 2003 (σελίδες: 97-144)

● «Οἱ Μυροφόρες αἰώνιον παράδειγμα ἀνδρείας καί αὐτοθυσίας» (Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ Σεβ. Κηρύκου).

● Ψευδοεπιχειρήματα πού ἀπατοῦν ἀναφορικά μέ τήν «παραίτησιν» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὑπό Μητροπ. Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Κηρύκου.

● «ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»: Ἡ περί «παραίτησεως» ἱερόσυλος συμπαιγνία (Μέρος 2ον). — Τί λέγουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες. — Συγκαλεῖται παρανόμως ἡ «Ἱεραρχία»!

● «ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ «ΕΙΣΗΓΗΣΙΝ» ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ» Ὑπό τοῦ Θεολόγου κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη. (Μέρος 2ον).

● Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας – συνδρομητάς...

● Ἐκδημίαι: Πρωθιερέυς π. Σαράντης Καστανιάς.

● Ἐκκλησιαστικά Χρονικά.

Τεύχος 136, Μάϊος 2003 (σελίδες: 145-192)

● «Ὁ δὲ παραιτησάμενος τήν Ἐπισκοπὴν, φανερόν, ὅτι οὐδὲ Ἐπίσκοπος πρέπει νά ὀνομάζεται» (Ι. Πηδάλιον).

● ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Κηρύκου, (ὑπ' ἀριθμ. 331/31.5.2003). Ἐπὶ τῇ Ἀγίᾳ Πεντηκοστῇ καί τῇ συμπληρώσει 53 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὁσίας Κοιμήσεως τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου († 1950).

● «ΚΑΤ'ΑΦΙΚΟΝ... ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ». Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 550 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/λεως 1453-2003.

● «ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»: Ἐνστάσεις καί Καταγγελίαί ἐπὶ τῆς «παραίτησεως» τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου. (Μέρος 3ον).

● «ΤΟ ΜΕΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΕΙ». Ὑπό τοῦ Σεβ. Κηρύκου.

● 19 Μαΐου ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ τῆς ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

● Ἐκκλησιαστικά Χρονικά: Ἐπίσκεψις Ἱερομονάχου π. Μιχαήλ Γκνιέτσκο. — Ὄνομα-στήρια Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Παναρέτου καί Ἀργολίδος κ. Παχωμίου.

Τεύχος 137, Ἰούνιος 2003 (σελίδες: 193-240)

● Ἡ Ἀγία Γραφή περὶ τοῦ ψεύδους. (Ἀπὸ τό Λεξικό Βιβλικῆς Θεολογίας).

● Ἡ «πλειοψηφία» εἰς τήν παρανομίαν αἰξάνει τό «ἐγκλημα». Ὑπό τοῦ Σεβ. Κηρύκου.

● **ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ** συσσωρευμένου ψεύδους καί απάτης, σχετικῶς μέ τήν «παραίτησιν» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὑπό τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη.

● Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐπικαιρότητα. Ὑπό τῆς ἐκπαιδευτικοῦ κ. Εὐγενίας Χίου.

● **«ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»:** Ἐνστάσεις καί Καταγγελίαι ἐπὶ τῆς «παραίτησεως» τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου. (Μέρος 4ον).

● Οἱ σύγχρονοι πνευματικοὶ πατροαλλοί (=φονεῖς τῶν πατέρων των). Ὑπό τοῦ Ἱερομ. π. Ἀμφιλοχίου.

● Ἡ κακοδοξία τοῦ Ἐθνοφυλετισμοῦ. Ὑπό κ. Ἀντωνίου Μάρκου.

● Φωτογραφικά στιγμιότυπα ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικά Χρονικά.

Τεύχος 138, Ἰούλιος 2003 (σελίδες: 241-288)

● Δέν ἀναγνωρίζεται ἡ ἱερόσυλος συμπαιγνία.

● **«ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ»:** Περί τῆς «παραίτησεως» τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου. (Μέρος 5ον). Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς Ἱεροσύλου συμπαιγνίας.

● Χρονικὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν: Ἱερομάρτυς Βενιαμίν († 1922) Μητροπολίτης Πετρούπολεως: Ὁ συμβιβασμός καὶ ἡ ὑποχώρησις εἶναι ἄρνησις τῆς Ἐκκλησίας.

● «ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ «ΕΙΣΗΓΗΣΙΝ» ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ». Ὑπό τοῦ Θεολόγου κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη. (Μέρος 3ον).

● Ἕνα προφητικὸ κείμενο – καθρέπτης διὰ τὰ ὅσα συμβαίνουν στίς ἡμέρες μας – τοῦ Στάρετς Ἀνατολίου τοῦ νεωτέρου τῆς Ὀπτινα († 1927).

● Βιβλιοπαρουσιάσεις: Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἐκδόσεων «Ἁγία Ρωσία», ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ρωσικὴν γλῶσσαν, δύο νέα τεύχη: α) Ὁ Ἡμεροδείκτης 2003 τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ β) Ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν.

● Διατί δέν ἀπήντησεν ὁ Μακαριώτατος; Μία βαρυσήμαντος ἐπιστολὴ τοῦ Ἱερ. π. Δαμασκηνοῦ καὶ μ. Ναυκρατίου.

● **Ο ΔΗΘΕΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ** μετὰ τῶν Φλωριναίων (1997-1999).

● Βιβλιοπαρουσιάσεις: α) Ὁ δέκατος τρίτος τόμος τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», β) «Διάλογος ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ...», γ) «Νεανικὴ Φλόγα», τὸ νεανικὸ περιοδικὸ τῆς Μητροπόλεώς μας.

● Οἰκογένεια καὶ Ψυχαγωγία.

Επισκοπεῖον - Ἑσυχαστήριον
Ἀγίας Αἰκατερίνης
Στρογγύλη, 194 00
Κορωπί Ἀττικῆς

PORT
PAYE
HELLAS

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΕΙΣ ΚΩΡΩΠΙ

